

INTERNATIONAAL
Leuven helpt Nepal
7

STUDENT
Zuipen met Torfs
8

SOCIAAL
Jeanne Devos
12

CULTUUR
Literatuur in crisis
7

Zinkend schip zoekt nieuwe kapitein

“De faculteit Letteren is niet failliet,” klinkt het fel. Wel staat het water aan de lippen. Onderzoekers konden ternauwernood verhinderen dat het faculteitsbestuur onderzoeksgelden opeiste. Opleidingen verdwijnen. Net nu kiest de faculteit een nieuwe decaan.

TEKST KORNEEL DE SCHAMP EN SAM RIJNDERS
FOTO'S KALINA DE BLAUWE EN KWONG GUENG TO

“W e zijn bijna failliet.” Sinoloog Nicolas Standaert windt er geen doekjes om. Het is dan ook een publiek geheim dat de faculteit Letteren om vers geld verlegen zit. “Onze POC Taal- en Regiostudies (*Permanente Onderwijscommissie, red.*) had vorig jaar een budget van 250 euro voor 500 studenten. Dat is een halve euro per student.” Ter illustratie: elders beschikken POC's over duizenden euro's.

“Of kijk naar wat er met ONO gebeurde,” gaat hij verontwaardigd verder. De richting Oude Nabije Oosten verdween omdat een herstelplan te duur was. (*Zie Veto 4121.*) Op 25 jaar tijd verdwenen er volgens de sinoloog minstens zestien talen. Ook voor Blokken

“Iemand moet ons uit de gelatenheid sleuren”

NICOLAS STANDAERT
(SINOLOOG)

in Leuven, waardoor studenten langer in de bibliotheek konden blokken, was er geen geld. Bronnen spreken over slechts enkele duizenden euro's. (*Zie Veto 4119.*)

Standaert staat allesbehalve alleen met zijn zorgen. “In vergelijking met veel buitenlandse instellingen hebben we relatief weinig academisch personeel,” valt taalkundige Dirk Geeraerts hem bij. “Of neem onze bibliotheek. De voorbije jaren waren daar regelmatig problemen.” Twee jaar geleden gingen de studenten Archeologie van Alfa uit de kleren in een naaktkalender om de Letterenbib open te houden. Enkele jaren daarvoor schonk de Goededoelenuip van Fakbar Letteren haar

opbrengst aan de bib. “Zuipen om te lezen,” kopte *Veto* toen.

Met enige afgunst waarden de letterkundigen vorige week over het Ladeuzeplein. “Als je ziet hoeveel budget een studentenvereniging als Ekonomika voor haar kiesweek heeft, dan weet je dat wij daar heel blij mee zouden zijn,” zucht literatuurwetenschapper Bart Philipsen.

Solidariteitsbijdrage

Financiële krapte dreef de faculteit al tot creatieve uitwegen. Zo wilde het bestuur tien procent van alle onderzoeksgelden afroemen. (*Zie p. 4.*) Onder druk van onderzoekers sneuvelde de eufemistisch geheuten ‘solidariteitsbijdrage’. Die is nu vrijwillig. Ondertussen laat het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO) weten dat het faculteitsbestuur daarmee haar reglement overtrad.

Binnen enkele weken neemt decaan Luc Draye na net geen acht jaar afscheid van de faculteit. In de coulissen staan twee kandidaten alvast te popelen om hem op te volgen. Ortwin De Graef is al vicedecaan Onderzoek en vader van de solidariteitsbijdrage. Historicus Jo Tollebeek geldt als de outsider.

Draye houdt de moed erin. “Eind 2013 hoorden we dat we de extra middelen voor de integratie (*van academische hogeschoolopleidingen, red.*) zouden verliezen. Dan waren we in nood geraakt, maar dat is niet gebeurd. Als alles bij het oude blijft, dan is 2016 het laatste moeilijke jaar,” maakt de decaan zich sterk. Spaarzaamheid is de norm. Ruimte voor nieuw beleid is er niet.

Te veel opleidingen

Hoe is het zo ver kunnen komen? Simpel gesteld wil de faculteit

Letteren te veel doen met te weinig geld.

Sinds 2007 heeft de KU Leuven een nieuw allocatiemodel. Daarmee verdeelt ze het geld over de faculteiten. Studentenaantallen zijn allesbepalend. Diversiteit aan opleidingen is dat allesbehalve. Jammer voor de faculteit Letteren, een huis met vele kamers, waarvan sommigen niet groter dan een bezemkast. “Dit betekent het faillissement van onze faculteit,” voorspelde toenmalig decaan Ludo Melis. Zijn opvolger Draye kon gelukkig een overbrug-

gingskrediet van 800.000 euro, het zogeheten Letterenfonds, uit de brand slepen. Mede daardoor bleef de faculteit overeind.

Sindsdien daalde het aantal Letterenstudenten. Zo zijn er in vijf jaar tijd nog maar half zoveel taal- en letterkundigen. Al zijn er lichtpuntjes. Het aantal japanologen zit in de lift.

De wildgroei aan opleidingen bleef bestaan. “Wij zijn een complexe faculteit,” legt literatuurwetenschapper Philipsen uit. “Aan de faculteiten Rechtsgeleerdheid of Economie zitten bijna alle studenten in dezelfde opleiding.” Japanologen en kunstwetenschappers delen nauwelijks vakken. Dat betekent meer proffen en dus meer geld.

Niet geheel onverwacht pleit zowat iedereen voor een nieuw allocatiemodel. Zo ook Philipsen. “Ik hoor onze rector (*Rik Torfs, red.*) graag zeggen dat we meer in Humane Wetenschappen moeten investeren en kleine richtingen moeten koesteren. Daar moet ook wat tegenover staan, zoals een ander criterium.”

Makkelijker gezegd dan gedaan. Een nieuw allocatiemodel zal ten vroegste voor 2019 zijn.

Lees verder op pagina 4

LEES HET HELE DOSSIER LETTEREN INCLUSIEF INTERVIEWS
MET DE KANDIDAAT-DECANEN OP PAGINA'S 4 EN 5

Debat

Opinie

Splinter

Hamdullah

Verbazing om moslimjongeren die niet Charlie zijn, verhalen over radicalisering, mogelijke aanslagen, Syriëstrijders. Deze onderwerpen overheersen al enkele maanden de actualiteit. De achterliggende vraag vindt weerklank op de opiniepagina's van de kranten: welke kant willen we op met de diversiteit in onze samenleving?

Is een "multiculturele samenleving" een illusie? Voor ons, studenten, lijkt dat misschien ver van ons bed. Toch zou ik graag iets willen vragen. Hoeveel verschillende nationaliteiten en roots zijn er in jouw vriendenkring? En hoeveel van je vrienden zijn niet blank? Ik beken, ook mijn Leuvense vriendenkring kleurt wit. Mijn meest exotische kotgenoten komen uit West-Vlaanderen. Veel multicultureler dan enkele Nederlanders en een paar vrienden met een Europese of Amerikaanse dubbele nationaliteit is mijn Belgische vriendenkring niet.

"Ca va?- Oui, hamdullah", of "Alles goed, omdat God het wil." Bij iedere kruising op de gang weerklonk deze zin toen ik vorige semester op Erasmus in Parijs het voorrecht had te wonen in het Tunesische Huis. Op de prestigieuze Cité Universitaire leven studenten van over heel de wereld samen in een idealistisch project. Opggericht na WO I is het doel om wederzijds begrip te creëren tussen verschillende culturen. Mijn Tunesische vrienden heten Haythem, Oussama, Yahya, Noor of Mariem en zien mij als hun blonde gekke Belgje. Ze eten halal maar durven wel eens een uitzondering maken voor Haribo's. Sommigen bidden vijf keer per dag. Maar bovenal willen ze vooral hetzelfde als wij: een diploma halen, bouwen aan een betere toekomst, iemand vinden die je graag ziet, en tot het zover is, je amuseren. Samen mopjes maken en pudding eten.

Een vriend is iemand die dezelfde dingen leuk vindt, ongeacht de afkomst. Op mijn Parijse universiteitscampus zag ik een meisje in een minirokje arm in arm lopen met een meisje met een grote hoofddoek en een lange rok. Verschillende culturen leven hier letterlijk hand in hand. Hier moet dat toch ook kunnen?

Ik leerde er dat Arabisch ook mooi kan zijn. Want wanneer hoor je Arabisch op tv? De kans is groot dat het om een filmpje gaat waarin een aanslag opgeëist wordt. Sjeiks laat men immers in het Engels aan het woord. De melk doorgeven of een boodschappenlijstje, we associëren het niet direct met Arabisch.

De slogan van de KU Leuven luidt: "Ontdek jezelf. Begin bij de wereld." Leuven lijkt echter een wit eiland. Is die multiculturaliteit echt zo ver van ons bed? Wij maken nu de maatschappij van morgen. Het lijkt geen twijfel dat die divers zal zijn. Maak er dan liefst iets moois van. Eens hoi zeggen tegen die internationale student op de fitness of in de les kan al een goed begin zijn. Ik beloof je, een beetje meer kleur in je leven, *you won't regret it*. Een gekleurdere samenleving morgen? *Hamdullah*, met wat hulp van iedereen.

HANNE VAN ESPEN

Een Splinter bevat de mening van een auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#veto

Zijn megalomane kiesweken een goed idee?

Iedereen kent ze wel: de massa-events van grote kringen met gratis eten, bier en amusement. Jaarlijks komt de vraag naar boven: is zo iets wel een goed idee? Ligt er genoeg klemtoon op onderwijsvertegenwoordiging? Kan het niet wat kleinschaliger? **SIMON GRYMOPREZ**

Andries Verslyppe
(voorzitter Studentenraad KU Leuven)

"Het is een beetje een oud zeer. Veel kiesploegen leggen jammer genoeg geen enkele klemtoon op het inhoudelijke, terwijl in die kiesploegen vertegenwoordigers worden gekozen die hun studenten vertegenwoordigen op het centrale en facultaire niveau. Wij moedigen veel kringen aan om genoeg klemtoon op de inhoud te leggen. Er zijn kringen die dat ook uitstekend doen en bijvoorbeeld kiesdebatten organiseren. Over het algemeen blijft het echter nog altijd een probleem."

"De absoluut ideale situatie zou zijn dat de onderwijsvertegenwoordiger apart verkozen zou worden, zodat de standpunten en inhoud duidelijker worden voor de studenten. In sommige faculteiten, zoals de faculteit Rechtsgeleerdheid, gebeurt dat al, en wij moedigen dat echt aan."

Marc Vranckx
(commissaris politie Leuven)

"De kiesweek van Ekonomika op het Ladeuzeplein is natuurlijk al bijna traditie geworden. We spelen kort op de bal en maken al jaren strenge afspraken met de organisatoren over wat kan en niet kan, natuurlijk ook inzake geluidshinder. We controleren dat ook, maar we merken dat er vanuit de buurt steeds klachten zijn. Dat blijft blijkbaar gevoelig liggen rond het Ladeuzeplein."

"Ook dit jaar hebben we een paar keer moeten optreden omdat we zagen dat gemaakte afspraken niet werden nageleefd, om welke reden dan ook. Er was bijvoorbeeld onvoldoende communicatie geweest tussen de deejays en de organisatoren. We weten echter dat we permanent moeten controleren of alles wel wordt nageleefd."

Jelle Baats
(nieuwe preses Ekonomika)

"De week voor de kiesweek gaan we rond in de aula's om het beleid van het opkomende presidium toe te lichten. Er wordt dus wel degelijk gecommuniceerd naar de economiestudenten inzake onderwijsbeleid, zodat ze alles in handen hebben om op de hoogte te zijn van het inhoudelijke aspect. Er is ook bij ons een aparte verkiezing voor de onderwijsvertegenwoordigers."

"Kan de kiesweek kleiner? Misschien wel. We zitten nu sowieso samen met de politie en de stad om te zien in welke richting die kiesweken gaan evolueren. Er bestaat natuurlijk wel een zekere schrik bij studenten voor een kleinere kiesweek. Groter worden zal sowieso moeilijk zijn, omdat we op het Ladeuzeplein onze maximumcapaciteit bereikt hebben."

Lezersreacties

Boekhandel Boekarest (via Facebook): "Enig overleg met de buurt zou geen kwaad kunnen."

Jens Warrie (via Facebook): "Jammer dat vele studenten enkel geven om het gratis eten en bier en amper kijken naar de capaciteiten van de opkomende ploeg wat betreft vertegenwoordiging. Zonder dat laatste zijn we ook maar gewoon clubs. Zolang beide facetten aan bod komen, is het oké."

Bram Vandenbroucke (via Facebook): "Beetje eng dat de mensen die later ons geld gaan beheren er op deze manier mee omgaan."

Cartoon Quinn Vermeersch

Onderwijs

GROTE FACULTEITEN ZETTEN REM OP NIEUW SYSTEEM KWALITEITSZORG

COBRA spartelt, maar kronkelt nog

De eerste tekst rond het COBRA-plan kwam deze week op de Onderwijsraad. Een aantal discussiepunten later is een extra Onderwijsraad gepland. Vooral de grote faculteiten zitten met vragen.

KORNEEL DE SCHAMP EN
JASPER VAN LOY

Dat het COBRA-plan van vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt geen *walk-in-the-park* zou zijn, was op voorhand te voorspellen. Het plan tekent immers een revolutionair intern kwa-

“De tekst is zeer dirigistisch en getuigt van micro-management”

JAN EGGERMONT
(VICEDECAAN FACULTEIT
GENEESKUNDE)

liteitszorgsysteem uit, dat de kwaliteit van het onderwijs aan de KU Leuven veilig moet stellen. Centraal daarin staan gesprekken met gewone studenten, professoren en personeel die in een trapsgewijze structuur naar hogere raden terugkoppelen (zie *Veto 4120*). Donderdag kwam de eerste versie van het plan voor op de Onderwijsraad.

De studenten waren alvast opgetogen met die versie. “We waren zeker tevreden,” vertelt Marijke Vanderschot, die in de Onderwijsraad zetelt voor de Studentenraad KU Leuven. “In de tekst zaten onze eerste opmerkingen al verwerkt, en het lijkt ons zeker een goed systeem om de kwaliteitszorg te garanderen.” Het werd al snel duidelijk dat niet iedereen hun enthousiasme deelde.

Gemengd

“De reacties waren - zoals altijd - gemengd,” vertelt Yolande Berbers, vicedecaan Onderwijs van de faculteit Ingenieurswetenschappen. “Het was opvallend dat verschillende mensen de tekst anders interpreteerden. Er komt dus sowieso een nieuwe, aangepaste tekst.”

Die aangepaste tekst komt binnen twee weken aan bod op een nieuwe Onderwijsraad, vertelt vicerector Pollefeyt. “De Onderwijsraad vroeg rond enkele punten in de tekst verheldering. Het is natuurlijk een evenwichtsoefening. Als je al die bedenkingen hoort, lijkt een tweede vergadering met een tweede *draft* een goed idee.”

Rigide

De kritiek komt vooral van de grote faculteiten. “Het stramien lijkt nogal rigide. We vrezen dat we zo bepaalde

good practices overboord zouden moeten gooien,” klinkt het bij Berbers. Ook voor Jan Eggermont, vicedecaan Onderwijs van de faculteit Geneeskunde, legt COBRA een te groot keurslijf op. “We stellen ons toch vragen bij de haalbaarheid van de eerste fase van COBRA bij faculteiten met grote of vele opleidingen.” In die fase worden gesprekken georganiseerd met studenten, personeel en professoren. “De tekst is op bepaalde plaatsen zeer dirigistisch en getuigt van micromanagement. Er wordt letterlijk geschreven wanneer de gesprekken zijn, met wie en op welke manier. Ik vraag me af of zo’n aanpak wel haalbaar is.”

Pollefeyt weerlegt die kritiek. “Ik begrijp dat vooral faculteiten met een grote complexiteit een zekere vrijheid willen. Maar er zijn op alle vlakken data’s en deadlines aan de universiteit. Er zijn ook hier een aantal ijkpunten nodig. Die moeten we samen afspreken.” Dat vinden ook de studenten. “We moeten opletten dat bij het aanpassen van bepaalde modaliteiten de kern van COBRA niet aangetast wordt,” vertelt Vanderschot.

“De kracht zit net in het feit dat het universiteitsbreed is. COBRA mag geïmplementeerd worden in de dynamiek van de faculteit, maar is het wel te rechtvaardigen dat de faculteit echt de hele organisatie zou moeten overnemen?” vraagt Vanderschot zich af. “Je kan niet zo- maar fa-

culteiten op hun eentje iets laten doen als je een geoliede machine wil. We willen van het betrekken van de gewone student echt een speerpunt maken.”

Herdenken

Eggermont lijkt zich desondanks bijna fundamentele vragen te stellen bij Cobra. “Ik denk dat we inderdaad gevalideerde criteria universiteitsbreed moeten onderlijnen in het eerste deel van het document. Maar het tweede deel, de specifieke uitwerking, zou ruimte moeten laten voor faculteiten die al stappen hebben gezet naar een eigen systeem van kwaliteitszorg voor onderwijs. De voorgestelde ma-

“Geen vrijheid blijheid voor de faculteiten”

DIDIER POLLEFEYT
(VICERECTOR ONDERWIJS)

nier van werken kan overgenomen worden door faculteiten die zelf geen eigen systeem van kwaliteitszorg uitwerken.”

Toch is het plan zeker niet dood. Pollefeyt: “We moeten ermee rekening houden dat niet alle faculteiten dezelfde structuur hebben. Er zal weliswaar een zekere afstelling moeten gebeuren bij faculteiten met een grote complexiteit. Dat past in de geest van COBRA. Dat betekent geen “vrijheid blijheid”, maar we moeten dat alles inderdaad nog verduidelijken. Het doel is een zekere eenheid in de diversiteit te realiseren.”

Cartoon Karolien Favoreel

Student- onderzoekers gaan internationaal

De Leuvense Vereniging voor Studenten-Onderzoekers (LVSO) heeft iets te vieren. Voor het eerst kunnen deelnemende studenten nu ook op uitwisseling naar het buitenland. Twaalf Belgische proefkonijnen pakken binnenkort hun koffers.

HEIDI VAN ROMPUY

Sinds 2001 biedt LVSO studenten de mogelijkheid om tijdens hun bacheloropleiding onderzoekservaring op te doen. De jonge onderzoekers krijgen de kans twintig dagen in een laboratorium door te brengen onder leiding van Leuvense professoren. “Die projecten zijn volledig extracurriculair, maar worden wel door de faculteiten erkend,” vertelt voorzitter Koen Demaegd. “De studenten gaan namelijk een creditcontract aan en krijgen zo academische erkenning voor hun werk.”

Buitenland

Sinds dit academiejaar kunnen kandidaat-onderzoekers voor het eerst ook naar het buitenland. “In totaal vertrekken twaalf Belgische studenten voor een maand op internationale uitwisseling,” vult de voorzitter aan. “Daarvan komen er acht uit Leuven, drie uit Gent en één uit Kortrijk.” Bovendien ontvangt LVSO tijdens de zomermaanden ook zeven bui-

“Het is ons motto om iedereen die geïnteresseerd is te laten proeven”

KOEN DEMAEGD
(VOORZITTER LVSO)

tenlandse studenten in de Leuvense laboratoria.

Momenteel heeft de BeMSa, de *Belgian Medical Student Association* waar LVSO nauw mee samenwerkt, al uitgaande contracten lopen met twaalf verschillende landen. Toch hopen ze die plaatsen de komende jaren nog uit te breiden. “Er waren dit jaar in totaal vijftig Belgische kandidaten voor slechts twaalf plaatsen,” legt Demaegd uit. “Daarom hopen we volgend jaar nog meer contracten te kunnen ondertekenen.”

Dubbel uitbreiden

Naast de gloednieuwe internationale contracten, heeft LVSO echter nog een reden om te vieren. Nu sinds kort ook de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen is toegevoegd, werkt bijna de volledige groep Biomedische Wetenschappen mee aan de onderzoeksprojecten.

“Het grootste aantal studenten komt nog steeds uit de groep Geneeskunde, maar dat breidt zich dus sterk uit. Het is dan ook ons motto om iedereen die geïnteresseerd is te laten proeven.”

ADVERTENTIE

Gaan we stranden op klimaat ?

Nu in de boekhandel:

De sociale dimensie van de opwarming

Nijssen & Walter

Deze lange termijn analyse geeft zicht op enkele samenlevingsregels en sociale werkingen die niet alleen de opwarming aanwakkeren maar bovendien de vorming van cohesie rond aanpak ervan vierkant in de weg staan.

Productspecificaties op www.socdim.info

Dossier Letteren

Gedwongen solidariteit

Een kat in het nauw maakt vreemde sprongen. Het huidige faculteitsbestuur wilde tien procent van alle onderzoeksgelden afroemen om het gat in de begroting te dichten. Onderzoekers blokkeerden het voorstel.

"Het plan is niet gerealiseerd. Nu gaan op vrijwillige basis middelen van de onderzoekseenheden naar de bibliotheek," zegt afscheidnemend decaan Luc Draye. Volgens hem kwam het voorstel van vicedecaan Onderzoek Ortwin de Graef. Die is nu kandidaat om Draye op te volgen. (Zie interview hiernaast.)

Dirk Geeraerts, coördinator van de onderzoekseenheid Taalkunde, oordeelt alvast hard. "Zo zet je de tering niet naar de nering. Je ontmoedigt ook onderzoeksgroepen die erg actief en echt goed zijn, waardoor ze veel middelen binnenhalen." Hij vindt steun bij Nicolas Standaert, hoofd van de onderzoeksgroep Sinologie. "Wij zijn voor solidariteit en geven veel en graag aan onze bibliotheek, maar zo'n extra *overhead* moet de intentie van onze geldschieters respecteren."

Meer nog: sommige geldschieters verbieden expliciet dat instellingen onderzoeksgelden afroemen. Elisabeth Monard, secretaris-generaal van het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek (FWO), dat heel wat Letterenonderzoek financiert, is formeel. "Instellingen mogen maximaal zes procent *overhead* heffen. Daar controleren wij uitgebreid op. Vraagt men meer, dan zullen wij de fondsen niet uitbetalen."

Stemmen ronselen

Ook studenten stemmen op de nieuwe decaan. Dat leidt tot vreemde taferelen. Zo doken er plotsklaps Brusselse studentenvertegenwoordigers op. Sinds de integratie van academische hogeschoolopleidingen heeft de faculteit Letteren daar een campus. Een Leuvense studentenvertegenwoordiger vindt het allemaal maar louche. "Het hele jaar weten we niet van enige vertegenwoordiging daar. Ik weet niet eens of die verkozen zijn. Volgens mij ronselt een professor stemmen."

Aanvankelijk wilden alle Letterenkringen hun krachten bundelen om zwaarder te wegen. Geschiedeniskring Historia brak echter al met de belofte om niet apart te onderhandelen, stelt dezelfde vertegenwoordiger. "We zouden met een delegatie bij elke kandidaat langsgaan, tot Historia ons droogweg vertelde dat ze al met Tollebeek hebben samengezeten." Een mogelijk studentenblok staat zo meteen al op losse schroeven.

Vervolg voorpagina. "Zinkend schip zoekt nieuwe kapitein"

Dan nog valt het te betwijfelen of andere faculteiten zo happig zullen zijn om zelf in te leveren.

"De faculteit Letteren heeft inderdaad rekeneenheden (*de maateenheid van het allocatiemodel, twee rekeneenheden is een voltijdse prof, red.*) moeten inleveren," bevestigt Koenraad Debackere. Als Algemeen Beheerder bewaakt hij de schatkist van de universiteit. "Ze is niet failliet, maar de transitie is wat moeilijk. Uiteraard leidt dat tot spanningen en noden aan stroomlijning." Lees: besparingen.

"Decaan Draye is een hele lieve mens die niet zo goed op tafel kan slaan"

ANONIEME STUDENT

Binnen de faculteit zien sommigen dat best zitten. "We kunnen zeker nog rationaliseren," vindt taalkundige Geeraerts. "Aan de inhoud en samenstelling van onze programma's is decennialang zo goed als niets veranderd. Als er een tekort is, dan krijg je te weinig voor wat je wil of wil je te veel voor wat je krijgt. We moeten dat laatste standpunt durven innemen." De vorige ploeg heeft daar alvast steken laten vallen.

Al haalt niet iedereen even enthousiast de hakbijl boven. Zo merkt men fijntjes op dat personeelsleden niet meteen verdwijnen wanneer 'hun' opleiding afgeschaft wordt. Ook zou het aanbod nog verder verschromelen.

Gelatenheid

Jarenlang elke euro omdraaien maakte van de letterkundigen alvast ware cijferfetisjisten. "Alles moet becijferd worden voor je het geld uitgeeft. Dat frustrert," vertelt administratief directeur Mieke Borremans. "Je kan ook niemand laten inwerken wanneer die een gepensioneerde vervangt. We heb-

"Ortwin de Graef is de Yanis Varoufakis van de faculteit"

ANONIEME PROFESSOR VAN DE FACULTEIT LETTEREN

ben geen geld voor dubbele diensten."

De malaise weegt ook op het professorenkorps. "Er heerst een soort van gelatenheid," stelt sinoloog Standaert vast. "We klagen al jaren het tekort aan, maar er gebeurt heel weinig." Dat beaamt taalkundige Geeraerts. "Door de financiële restricties zijn de bevorderingsmogelijkheden beperkt. Het zorgt voor pijn, frustratie en eventueel mentaal afhaken."

De proffen zijn bovendien verward in een heuse *catch-22*. Het geldtekort put fysiek en mentaal uit, waardoor weinigen naar het rectoraat trekken om datzelfde geldtekort aan te kaarten. "Aan de faculteit Economie geeft een prof maximum vier vakken. Dat is voor ons een droomscenario," zucht taalkundige Bert Cornillie. "We hebben nauwelijks tijd om aan beleid te

doen, te lobbyen of grote Europese projecten aan te vragen."

Ook de stem van decaan Draye klinkt volgens ingewijden niet altijd even luid in de Naamsestraat. "Draye is een hele lieve, beetje naïeve mens die niet zo goed op tafel kan slaan. Hij doet wel altijd zijn best voor de studenten," oordeelt een studentenvertegenwoordiger mild.

De desinteresse valt nog het meest op de faculteitsraad op. "Die was nog nooit in quorum," reageert een ontzette studentenvertegenwoordiger. "Dat betekent dat niet eens de helft van de proffen er was." Zelfs bij de verkiezing van de nieuwe vicedecanen waren er onvoldoende aanwezigen.

Decaan Draye erkent het probleem. "De lesopdracht is bovengemiddeld. Als men dan ook nog heel actief onderzoekt, dan schiet het bijwonen van de faculteitsraad er al eens bij in. Bestuurders vinden is daarentegen nog nooit een probleem geweest."

Verkiezingskoorts

Gelukkig voor Draye, want die bestuurders zoekt de faculteit nu volop. Een ware verkiezingskoorts heeft het Erasmushuis in haar greep.

Vreemd genoeg koos men vorige week al vlug enkele vicedecanen voor de eigenlijke decaansverkiezing. "Toch erg *short notice*," vindt taalkundige Cornillie. "Er was ook geen enkele evaluatie van het vorige beleid, en geen *open call* voor andere kandidaten. Met een betere procedure betrek je ongetwijfeld meer mensen." Ook een studentenvertegenwoordiger vindt het "erg louche".

Kersvers vicedecaan Onderwijs Liesbeth Heyvaert is het daar niet mee eens. "Deze procedure staat in het huishoudelijk reglement, en er wordt ook altijd ruim geconsulteerd. Zo wil men continuïteit garanderen en een machtsconcentratie rond de decaan vermijden." Hoe dan ook is ze nog niet definitief verkozen. De (sub)faculteitsraad in kwestie was immers niet in quorum.

Voor de echte frisse wind vertrouwen onze gesprekspartners op de nieuwe decaan. "Ik vertrouw erop dat, wie het ook wordt, hij ons zal mobiliseren en uit de gelatenheid zal sleuren," hoopt sinoloog Standaert. "We kunnen in een hoekje blijven klagen, maar zo lossen we niets op. Onze faculteit heeft heel wat creativiteit en potentieel om ons ten dienste te stellen van de universiteit en de maatschappij. Wij 'tellen' niet, maar 'vertellen' ook. Wij interpreteren vanuit een historisch, cultureel en literair perspectief. Die sterktes moeten we veel meer durven uitspelen."

Anderen zoeken niet zozeer visie, maar daadkracht. "De nieuwe decaan moet niet alleen academisch, maar ook politiek begaafd zijn," hoopt japanoloog Dimitri Vanoverbeke. "Draye heeft het heel goed gedaan, maar de nieuwe decaan zal een tandje moeten bijsteken om meer middelen te krijgen."

Niemand wil een voorkeur voor deze of gene kandidaat uitspreken. Althans niet *on the record*. "Ortwin (*de Graef, red.*) houdt van grote statements tegen 'het systeem'. Alsof hij het rectoraat gaat bestormen. Hij is de Yanis Varoufakis (*Griekse minister van Financiën, bekend om zijn boude uitspraken, red.*) van de faculteit," vindt een Letterenprof. Veel geblaat, weinig wol. De Graef komt ook uit de huidige bestuursploeg. "Hij staat voor standvastigheid. Tollebeek gaat meer voor een stille revolutie," vindt een student.

De nieuwe decaan wachten alvast heel wat uitdagingen. Desalniettemin blijft het stil. Standaert: "Er wordt weinig over deze verkiezing gesproken." Traditie in academische milieus, zo klinkt het. "Er is ook geen debat tussen beide kandidaten."

In dat laatste komt alvast verandering. StRaal, de Studentenraad Letteren, plant een debat tussen De Graef en Tollebeek. Bij deze hebben ze genoeg stof voor discussie.

Wie redt Letteren?

"De faculteit Letteren is niet failliet," klinkt het fel. Wel staat het water aan de lippen. Onderzoekers konden verhinderen dat het faculteitsbestuur onderzoeksgelden opeiste. Opleidingen verdwijnen. Net nu kiest de faculteit een nieuwe decaan. Zowel historicus **Jo Tollebeek** als huidig vicedecaan **Ortwin de Graef** zijn kandidaat.

De Graef "Met kni

WTF is Ortwin de Graef?

Professor Engelse Literatuur. Vicedecaan Onderzoek in de huidige bestuursploeg. Na zijn studies Germaanse aan de KU Leuven en de University of Hull startte hij in 1986 meteen aan de KU Leuven.

Tollebeek

KORNEEL DE SCHAMP EN
HANNE VAN ESPEN

Gaat de faculteit Letteren failliet?

Tollebeek: «Een faculteit kan niet failliet gaan. Maar er is de voorbije jaren wél – noodgedwongen – veel met ad-hoc oplossingen gewerkt. De volgende decaan zal daarom goed moeten nadenken over de parameters van het nieuwe financiële verdelingsmodel, dat er vanaf 2019 komt.»

«Op sommige punten staan we sterk, op andere niet. Een voorbeeld van dat laatste is onze kwetsbare positie inzake onderzoeksfinanciering: de overheid – zeker ook de Europese overheid – zet sterk in op vermarktbaar kennis. We moeten hier op zoek gaan naar structurele oplossingen.»

Hoe ziet u de toekomst van de faculteit?

Tollebeek: «Voor een duurzame toekomst moet je van een aantal basisprincipes vertrekken en opnieuw durven na te denken over de architectuur, het profiel en de opbouw van de faculteit. Ik zou graag vier principes hanteren: diversiteit, modernisering, vereenvoudiging en profilering.»

«Er doen zich drie scenario's voor als je nadenkt over de architectuur van opleidingen aan de faculteit. Je kan altijd schrappen, maar dat zou een grote verarming inhouden. Een tweede oplossing is opleidingen wisselen met andere universiteiten. Dat gaat voor zeer specifieke gevallen, maar lijkt niet echt aangewezen voor de Letterenfaculteit. Oplossing drie is op een bepaald niveau vereenvoudigen. Op dit moment bestaan er aan de faculteit elf bacheloropleidingen.

“We moeten een brede bachelor bekijken”

Dat is veel. Door te kiezen voor minder, maar bredere bachelors zouden we het onderwijs beter kunnen organiseren. Bovendien zou dat toelaten om in de masters sterker in te zetten op profilering en specialisatie. Uiteraard moet hier grondig worden over nagedacht; het 3+1-model dat voor de opleidingen aan onze faculteit geldt, is een keurslijf.»

«De laatste grote verandering in de curricula was het toevoegen van Culturele Studies in de jaren 80. Je moet studies vinden die beantwoorden aan de noden van de maatschappij. Het is bijvoorbeeld vreemd dat er geen opleiding Museumstudies of Public Humanities is.»

Wat zijn uw troeven ten opzichte van uw tegenkandidaat?

Tollebeek: «Mijn grootste troef is ongetwijfeld mijn losheid ten aan-

“We moeten de besloten, aarzelende bestuurscultuur doorbreken”

zien van het bestuur, waar professor De Graef deel van uitmaakt. Als we een faculteit van de 21ste eeuw willen worden, is het ook niet slecht om nieuwe mensen te hebben en de wat besloten, aarzelende bestuurscultuur te doorbreken. Het is het moment om

in een nieuwe versnelling te gaan. Ik hoop daarbij mijn universiteitsbrede kennis van onderzoek en onderwijs te kunnen inzetten, net zoals mijn nationale en internationale ervaring op die terreinen.»

De vicedecaansverkiezingen vonden plaats voor die van de decaan. Is het huidige bestuur te weinig transparant?

Tollebeek: «De procedure klopte, al was ik er ook door verrast. Een vaste timing is niet gelukkig. Ik denk dat een nieuwe functie van vicedecaan voor wetenschapscommunicatie goed zou zijn voor de faculteit. Het blijft hoe dan ook vreemd dat er geen *open call* is. Het bestuur kampt daardoor met een tekort aan transparantie.»

«Dat is toch een belangrijk gegeven voor de nabije toekomst: de gang van zaken moet helder zijn. Dat schept ook de meeste arbeidsvreugde, ook bijvoorbeeld bij het ondersteunend personeel, dat kampt met beperkte doorgroei mogelijkheden en een soms te strikte omschrijving van verantwoordelijkheden.»

Wat denkt u over de solidariteitsbijdrage?

Tollebeek: «Een solidariteitsbijdrage is geen structurele oplossing, zeker niet voor de bibliotheek. Ze kan vaak ook niet. Verkregen geld is bedoeld voor je eigen onderzoek, niet om de faculteit te onderhouden. Je dreigt dus meer geld te verliezen dan je investeert. Daarnaast gaat er sowieso al een bedrag van verkregen onderzoeksmiddelen af, een universitaire *overhead*. We moeten op dit vlak voorzichtig zijn.»

WTF is Jo Tollebeek?

Professor in de cultuurgeschiedenis en geschiedenis van de geschiedschrijving. Doceerde van 1992 tot 1996 aan de Rijksuniversiteit Groningen. Kwam in 1996 naar de KU Leuven, waar hij de onderzoeksgroep Cultuurgeschiedenis na 1750 coördineerde tot 2011.

ppen en plakken maken we veel schade goed”

YENTL COOREMAN EN
JASPER VAN LOY

Zijn de financiële problemen aan de faculteit zo groot als de geruchten doen uitschijnen?

Ortwin de Graef: «Nee. Die financiële problemen zijn er ook al lang. Volgens onze analyse heeft dat te maken met een onrechtvaardig allocatiemodel. Ons pijnpunt is dat de faculteiten gefinancierd worden volgens het aantal studenten, niet volgens het aantal opleidingen.»

Het allocatiemodel verandert ten vroegste in 2019. Hoe wilt u de volgende vier jaar overbruggen?

de Graef: «Door het rationaliseringsbeleid van de vorige decaan hielden we de boeken zwart. We draaien dus geen verlies, al is het erg krap. We denken dan ook dat we beter verdienen.»

«Wij zijn een hele goede faculteit. We hebben enkel meer ambitie dan we met de huidige middelen kunnen waarmaken. In sommige gevallen is externe financiering een oplossing. Ook samenwerken met andere uni-

versiteiten moeten we overwegen.»

Gaat u dan de decaan zijn die op tafel klopt?

de Graef: «Dat heeft de huidige decaan ook gedaan. Er is een verkeerde perceptie van hem, alsof hij zich heeft laten rollen. Hij is een rustige politicus met kennis van zaken.»

In welke zin verschilt uw visie van die van collega Tollebeek?

de Graef: «Onze visieverschillen benoemen vind ik heel moeilijk. Ik ben het niet eens met de verbreding van de bachelor om masters meer te profileren. We hebben nu al twintig masters. We scoren wel minder qua manama's. Toch mag het werk op dat niveau niet ten koste gaan van de bachelor.»

U stelde de solidariteitsbijdrage voor. Zal u dat parten spelen in de verkiezingen?

de Graef: «Ik heb gesuggereerd dat we 10% van de extern verworven werkmiddelen voor projecten zouden schenken aan de bibliotheken. Dat is er nooit doorgekomen, al is het tot twee-

maal toe goedgekeurd door het faculteitsbestuur. Intussen is er per collectie een apart krediet waar de onderzoekers uit eigen beweging toch hun geld parkeren.»

Komt dat initiatief van de onderzoekers?

de Graef: «Ja, dat is volledig vrijwillig. Bepaalde onderzoekseenheden, zoals taalkunde, leggen zichzelf op een bepaald percentage af te dragen. We proberen ook ongebruikt geld bij bepaalde kredietverleners te besteden aan zinvolle dingen en met Artes (*fusie van Letterenbib en Centrale Bibliotheek, red.*) hebben we een substantiële verbetering van het bibliotheekbudget verwezenlijkt. Met knippen en plakken maken we veel van de schade goed.»

Hoe zit het met de betrokkenheid bij de decaanverkiezingen?

de Graef: «De deelname van de facultaire gemeenschap aan de fa-

culteitsraad is suboptimaal. De studenten zijn de best vertegenwoordigde groep. Het personeel zit daar met heel weinig.»

Vorige week was er niet eens een quorum.

de Graef: «Dat gebeurt wel vaker.»

Sommigen zien in uw visietekst te veel grote statements en noemen u de Yanis Varoufakis van Letteren. Die tekst is inderdaad bevlogen en compact.

de Graef: «Ik ben het daar niet mee eens, in die zin dat de statements gebaseerd zijn op kennis van de inhoud. Voor mij is dat in de eerste plaats erkenning vragen voor onze faculteit, die toch 40% van de afstuderende leraren aan onze universiteit aflevert. Dat wordt vaak niet gezien, terwijl dat dat maatschappelijk belangrijk is. Als mensen een gedetailleerdere uitleg willen, staat het hen vrij die aan mij te vragen.»

“We hebben meer ambitie dan we met de huidige middelen kunnen waarmaken”

Internationaal

IMAM WORDEN IN EUROPA

“Er moet iets gebeuren in België”

Je wilde altijd al schlagerzanger worden? Gelukkig zijn er zanglessen en danscursussen. Maar als je imam wil worden heb je in België een probleem: er bestaat nog geen erkende opleiding. Silvio Ferrari is specialist terzake.

MARGOT DE BOECK

«De religieuze diversiteit in Europa is toegenomen, en dat is niet alleen een probleem van de islam. Het is van belang dat in zijn context te zien,» licht Ferrari toe aan het begin van zijn lezing. Helder zet hij de problematiek en een oplossing uiteen (zie kader).

Waarom is een imamopleiding belangrijk?

Silvio Ferrari: «Vele imams komen uit het buitenland, maar kennen de taal niet. Zo kunnen ze de moslimgemeenschap in Europa niet helpen om hun geloof uit te drukken op een Europese manier.»

“Een legaal statuut voor de imam is moeilijk”

«Er is ook nog een onderliggende reden. Met goede imams is de islam minder geneigd om te radicaliseren. Zelf ben ik niet zo'n fan van die redenering, aangezien die volgens mij voortkomt uit de sinds de Verlichting vastgeroeste overtuiging dat studie leidt tot minder radicalisme.»

«Tot slot leidt een goed opgeleide imam wel tot een betere samenwer-

king tussen de gemeenschappen en de staten.»

Sinds de aanslagen op Charlie Hebdo is het debat over het belang van imamopleidingen in een stroomversnelling geraakt. Ziet u een evolutie?

Ferrari: «Dat verschilt van land tot land. In Italië ziet het er bijvoorbeeld niet naar uit dat er een grote verandering zal komen. Daar zijn ze nu vooral bezig met het migratieprobleem.»

«In Frankrijk en Duitsland hebben de regeringen ingezien dat ze iets moeten doen. Die overtuiging is wijdverspreid en zit ook bij de moslimgemeenschappen zelf. Er kan echter niet een Europees model voor een imamopleiding voorop gesteld worden. In elk land moet goed naar de context gekeken worden. Wat in Frankrijk werkt, werkt niet noodzakelijk in Duitsland.»

Superioriteitscomplex

Wat gebeurt er in België?

Ferrari: «In België is er een sterke samenwerking tussen de staat en de religieuze gemeenschappen. Er is ook een sterke moslimgemeenschap. Er moet dus iets gebeuren.»

«In België zijn er volgens mij twee verschillende oplossingen nodig voor beide landsdelen. In Wallonië zitten ze dicht bij het Franse model. In Vlaanderen zitten ze dicht bij het Nederlandse model, waar wordt ingezet op scholing om samenwerking met publieke instellingen te vergroten.»

«Dat model heeft echter niet veel succes. De scholen in Nederland zijn allemaal al gesloten omdat er niet genoeg interesse was. Dat heeft ook te maken met het feit dat er weinig

Geen zorgen.. Wij vangen het tekort aan spirituele begeleiding wel op!

Cartoon Karolien Favoreel

jobmogelijkheden zijn na de opleiding. In het christendom is er een rigoureuze canoniek recht, bij de islam wordt de imam door de gemeen-

“Met goede imams is de islam minder geneigd te radicaliseren”

schap casuïstisch gekozen zonder een standaardprocedure. Dat maakt een legaal statuut voor een imam dus moeilijk.»

In uw lezing had u het ook over het belang van het aanleren van Europese

waarden. Dreigt dat niet paternalistisch te worden?

Ferrari: «Voor moslims is het niet mogelijk om op een min of meer seculiere manier over hun geloof te leren, waar dat voor christenen wel mogelijk is. Er moet een evenwicht gevonden worden.»

«Vaak heerst er tegenover de islam bovendien een superioriteitscomplex. Er heerst in Europa een geloof dat het een achtergestelde religie is, die wij moeten blootstellen aan meer moderne en ontwikkelde levenswijzen. We kunnen de islam niet dwingen te veranderen, maar we moeten dat laten groeien in de islam zelf.»

«Daarnaast mogen ook enkele Europese waarden in vraag gesteld worden, waaronder ook de vrijheid van meningsuiting. Dat is geen kwestie van wij tegen zij. Religie heeft geen bijzondere bescherming nodig. De aanval op Charlie Hebdo had ook door een andere groep gepleegd kunnen worden.»

Silvio Ferrawie?

Silvio Ferrari gaf 25 jaar les aan de KU Leuven als professor in kerkelijk recht. Hij omschrijft zichzelf niet als een expert in de islam, maar beschouwt dat als een paradoxaal voordeel: het staat hem toe de islam te deïslamisieren en zo in een gepaste context te plaatsen.

In landen waar er in tegenstelling tot België wel een imamopleiding is, onderscheidt Ferrari verschillende modellen, die allen sterktes en zwaktes hebben. Zo is het Franse, aldus Ferrari, te chauvinistisch, en neigt het Duitse model te veel naar de creatie van een eigen, staatgestuurde islam.

Ferrari stelt daarom een model voor waarin niet-religieuze Europeanen religieus niet-Europese personeel onderwijzen over Europese waarden en cultuur.

Leuven in de bres voor Nepal

Nepalese organisaties in Leuven zamelen met man en macht geld in om hun zwaar getroffen thuisland te helpen. De stad doneert en zet vooral in op de ondersteuning van de acties. Niet genoeg, zeggen sommigen.

RODERIK DE TURCK

De verwoestende gevolgen van de aardbeving en de daarop volgende naschokken worden steeds beter in kaart gebracht. Laxmi Prasad Dhakal, woordvoerder van de minister van Binnenlandse Zaken, verklaarde dat er minstens 6.621 doden en 14.023 gewonden gevallen zijn. Beide cijfers kunnen nog stijgen naarmate de reddingsoperaties vorderen. Aangezien de aardbeving al van zaterdag

25 april dateert, is de kans om nieuwe overlevenden van onder het puin te halen immers zeer klein. Bovendien is ook de materiële schade enorm.

De Nepalese gemeenschap van Leuven, die uit 700 inwoners bestaat, reageert geschokt op de ramp. Dinsdag 28 en woensdag 29 april hielden ze een wake aan het stadhuis, waar onder andere de Nepalese ambassadeur aanwezig was.

«De mensen zijn verstomd, maar vastberaden om zo veel

mogelijk hulp op de been te brengen,» vertelt Kul Magar, se-

“Leuvenaars zijn geen grote tafelspringers, maar veel activiteiten maken wel een verschil”

DENISE VANDEVOORT (SP.A, SCHEPEN VAN NOORD-ZUIDRELATIES)

cretaris van World Magar Federation, een vzw van de Leuvense Nepalese gemeenschap. Samen met andere verenigingen organiseren ze benefietacties, persoonlijke donaties, een cakeverkoop en meer. Zo beloofden verschillende restaurants de volledige opbrengst van bepaalde dagen te doneren (zie kader). Magar hoopt met de activiteiten minstens 20.000 euro op te halen.

Begrijpelijke chaos

De stad Leuven doneert zelf 10.000 euro aan het consortium 12-12. De bedoeling is dat deze financiële steun in eerste instantie naar de opvang van

de slachtoffers gaat. De rest van het bedrag gaat naar de heropbouw, aldus Denise Vandevooft (sp.a), Leuvense schepen van gelijke kansen, diversiteit en Noord-Zuidwerking.

Volgens Vandevooft ligt de nadruk echter vooral op de ondersteuning van acties. «We willen organisaties van en voor Nepalese mensen in Leuven ondersteunen bij hun acties. Zo lenen we hun materiaal voor benefietacties en helpen we hen om de Leuvense bevolking te bereiken. Zo kunnen ze oproepen om te storten.»

Zo komt er vanuit de Nepalese gemeenschap binnen een aantal weken een grote bene-

Internationaal

PROBLEMEN BIJ INTERNATIONAAL ZUSTERBLAD THE VOICE

Internationaal komen en gaan

Geen editie van *The Voice* deze maand. Het volgende nummer van het tijdschrift voor internationale studenten is per uitzondering uitgesteld naar mei. Daarnaast kampt het blad al jaren met problemen om een vaste lezersbasis te vinden.

MIKA TUYAERTS

Het internationale karakter van *The Voice* blijkt even vaak in het voordeel als in het nadeel van het tijdschrift te spelen. Doordat de meeste potentiële lezers en schrijvers maar zes maanden of een jaar in België blijven, is het moeilijk om een vorm van continuïteit te bewaren. Toch is het een misverstand dat ons blad enkel voor buitenlandse studenten is," zegt Zoë Que, hoofdredacteur van *The Voice*.

"We proberen elk jaar ook lokale studenten voor ons blad te laten schrijven en te bereiken. Dit doen we door ons vooral te richten op analyses. Veel van onze schrijvers zijn immers masterstudenten, die meer gespecialiseerd zijn in hun studierichtingen en daardoor een zekere expertise hebben in hun vakgebied, zoals economie, cultuur en politiek." Daarnaast proberen we verschillende perspectieven van internationale studenten weer te geven, waardoor we een divers blad zijn waar veel studenten hun gading in kunnen vinden. Het is immers ons doel relevante thema's aan te bieden voor alle studenten," vervolgt Que.

LOKO's hulp

Bovendien is het voor het studentenblad moeilijk om een structuur op poten te zetten. "Toen ik bij *The Voice* terechtkwam kreeg ik weinig feedback," aldus Que. "Ik heb niks over de structuur geleerd en ik heb alles zelf moeten uitzoeken. Ik had het gevoel dat ik alles moest opstarten. In die periode heb ik wel geprobeerd de indeling van het blad te behouden, maar voor taakverdeling ben ik vanaf nul moeten beginnen."

Voorlopig lijkt er geen einde te komen aan deze vicieuze cirkel, aldus Que: "Dit dreigt volgend jaar weer te gebeuren wanneer er een nieuwe hoofdredacteur komt.

Meer dan de helft van het team gaat weg omdat ze afgestudeerd zijn of terug naar huis gaan, waardoor je weinig continuïteit hebt. Daarnaast zijn we nog altijd een relatief jonge speler en hebben we weinig geschiedenis om op terug te vallen."

Daarnaast krijgt het blad weinig hulp van zijn eigenaar studentenkoepel LOKO. "LOKO Internationaal helpt wel wat, maar het behoort niet helemaal tot hun takenpakket," aldus Que. "Ze hebben wel geholpen met het leveren van contacten met schrijvers en bij de opstart. Daarnaast is er een redactiesecretaris, die ook stafmedewerker bij LOKO is, die een oogje in het zeil houdt."

Volgens Mattijs Lenaerts, coördinator internationaal bij LOKO, is dit te wijten

aan de overdracht tussen de verschillende hoofdredacteurs. "LOKO runt een hele afdeling. Hier kruipt zodanig veel tijd in dat er gerekend wordt op de hoofdredacteur om het blad te runnen. De inbreng van LOKO in de dagdagelijkse werking van *The Voice* is dus beperkt."

dit het blad ten goede, maar de overdracht werd wel als dusdanig bemoeilijkt. We gaan dit in de toekomst beter proberen te sturen, mede door een hoofdredacteur te zoeken die hierop inspeelt, maar dat is geen gemakkelijke taak," besluit Lenaerts.

Dit is iets waar Que ook rekening mee houdt. Om het volgende redactieteam niet helemaal vanaf nul te laten herbeginnen, is ze begonnen met het opstellen van een soort huishoudelijk reglement. "Ik zal samen met andere redactieleden een beschrijving maken van alle procedures en regelgeving, zodat het volgende team een basis heeft om van te vertrekken."

Vaste lezers

Toch blijft het moeilijk voor *The Voice* om vaste lezers te krijgen. Que heeft hiervoor verschillende verklaringen. "Ten eerste hebben we een beperkt aantal edities, slechts vier à vijf per jaar, waardoor mensen soms vergeten dat we bestaan. Daarnaast hebben we ook geen bakken aan de aula's zoals *Veto*, waarvan iedereen weet dat er een krant zal liggen. Tot slot zijn we vanwege ons internationaal karakter minder gevestigd in de gemeenschap. Daardoor hebben we minder persconnecties en partnerships met de gemeenschap."

"Het is een misverstand dat ons blad enkel voor buitenlandse studenten is"

ZOË QUE
(HOOFDREDACTEUR THE VOICE)

"Vaak stond er echter een internationale student aan het roer. Inhoudelijk kwam

"Door onze beperkte oplage vergeten mensen soms dat we bestaan"

ZOË QUE
(HOOFDREDACTEUR THE VOICE)

"Daarom focussen we meer op analyses en reflectieve artikels. Toch blijf ik er van overtuigd dat *The Voice* zijn plaats heeft in de journalistieke wereld. Vlaamse studenten kunnen immers nog veel leren van hun internationale collega's en omgekeerd."

Foto: The Voice/Aggelos Venetis/

fietactie, al moet daar nog een definitieve datum voor gekozen worden. De stad Leuven heeft twee mensen aangesteld om het geheel te coördineren. Zij proberen samen met de dienst diversiteit van de stad de verschillende organisaties samen te brengen om te kijken wat de noden en verwachtingen zijn en daar op in te spelen.

Alle activiteiten ondersteunen is niet altijd even gemakkelijk. Evenementen worden verplaatst en mensen weten niet altijd waar en hoe ze kunnen bijdragen. Vandevort erkent dat probleem, maar toont begrip. "Na zo'n ramp is iedereen wat in paniek. Vaak worden met

heel goede bedoelingen in het wilde weg activiteiten georganiseerd, waarna men beseft dat het beter aangepakt moet worden. Op korte termijn van alles organiseren is niet evident.

"Er zijn ontwikkelingslanden die meer geven dan België"

DAMODAR PRASSAD ACHIRA
(ADVISEUR NEPALESE VZW IN LEUVEN)

Ik heb er zelf weinig problemen mee dat het in het begin wat chaotisch verloopt."

Solidair genoeg?

Ondanks alle praktische beslommingen vindt de Nepalese gemeenschap in Leuven veel steun bij de rest van de bevolking. "Nepalezen zijn zeer actief in een aantal sectoren en erg geliefd bij hun werkgevers. Er is dus zeker genoeg animo om activiteiten te organiseren," stelt schepen Vandevort. "Bovendien zijn Leuvenaars misschien niet de grote tafelspringers, maar ze zetten wel veel activiteiten op touw die een verschil maken."

Niet iedereen is even tevreden met de inspanningen van de stad Leuven en de rest van België. Damodar Prasad Acharya, actief bij de Lumbini-Kapilvastu Day Global Movement en adviseur van de Nepalese vzw, is dankbaar voor de moeite, maar vindt dat er meer moet gedaan worden. "Er zijn 8.000.000 mensen getroffen door deze ramp. Bijna allemaal leven ze nu op straat. Bij mijn weten heeft de Belgische regering 100.000 euro gestort. Dat is een goed begin, maar allesbehalve genoeg. Er zijn ontwikkelingslanden die meer geven, dan moeten Leuven en België toch beter kunnen?"

Deze restaurants schenken hun omzet weg

- NEW SUSHI PALACE**
(Tiensestraat 90, 3000 Leuven) 18:00 tot 23:00 u, 4 mei
- SUHSI LEUVEN**
(Tiensestraat 28, 3000 Leuven) 12:00 tot 23:00 u, 5 mei
- OFADO**
(Parijsstraat 49, 3000 Leuven) 12:00 tot 23:00 u, 6 mei
- THE SUSHI LOUNGE**
(Oudemarkt 34, 3000 Leuven) 12:00 tot 23:00 u, 7 mei
- TOKYO SUSHI**
(Ravenstraat, 3000 Leuven) 12:00 tot 20:00 u, 8 mei
- ONZE HUIS SUSHI**
(Goudebloemstraat 28, 3000 Leuven) 12:00 tot 23:00 u, 9 mei

Student

De Weegschaal

PIZZA MARGHERITA

Een snelle hap of verfrissende drink lust iedereen wel. Maar waar vind je in Leuven het beste studentenvoer?

Slecht gebakken croques

Een pizza margherita lijkt simpel: deeg, kaas, tomaten en klaar is Antonio. Toch is een goede pizza bakken moeilijker dan het lijkt. Waar smaakt het nu écht zoals bij de Italiaan?

JASPER VAN LOY

Wanneer aprilse grillen plaatsmaken voor vogels die al dan niet een ei leggen, begint bij menig Leuvense student die onafgewerkte bachelor- of masterproef op te spelen. Uw trouwe experten der studentikoze vettigheid stonden echter voor andere uitdaging: de beste pizza van Leuven verkiezen.

Natuurlijk is de ene pizza de andere niet. Is hij in een steenoven gebakken of toch een metaaloven? Is het het levenswerk van een echte

De pizza is krokant en de tomaat en de oregano smaken stevig door. Helaas is de kaas korzelig en smaakt hij volgens enkele panelleden naar caoutchouc.

Daar moet wel bij gezegd worden dat De Pyramide zijn concurrenten ver achter zich laat qua prijs. Of zoals iemand het verwoordt: "Het smaakt naar vijf euro." Maar wat moet dat meer zijn op het einde van een stevige uitgaansnacht?

Iets meer mag het zeker zijn bij **Domino's Pizza**. Hun margherita is met voorsprong de kleinste én de duurste van het pak. De bodem is ietwat droog, maar dat wordt goedge maakt door de lekkere kaas.

Van de tomaat en de oregano proeven we dan weer iets te weinig. Het zakje pikante saus dat bij in de doos zit, biedt soelaas. Toch struikelt het voltallige panel over het povere formaat. "Die past in mijn holle tand," vat Herr X samen.

Croque

Met de pizza van **Mangia & Via** vervolgen we het pizzabacchanaal. Als enige van alle pizza's arriveert hij ongesneden. Een minpunt, zeker omdat hij nauwelijks te snijden is.

De kruiding is heel goed, maar de kaas benadert andermaal de textuur van rubber. De bodem is dan weer te droog, hoewel het deeg lekker smaakt.

Als we de pizzadoos van **Il Piccantino** openen, valt de ruime portie kaas meteen op. Die blijft lekker in draden hangen wanneer je een stukje van je pizzapunt bijt. Een criticaster is minder fan en

noemt het een "slecht gebakken croque".

Hij is echter een uitzondering. Het deeg smaakt bijzonder vers en de korst is nagenoeg perfect. Met een extra tikje oregano en iets minder kaas is deze pizza rijp voor het snackwalhalla.

Dokter Oetker

Geen enkele pizza drijft de meningen van het panel zo ver uiteen als die van **Mama Mia**. Een panellid kan maar niet zwijgen over de lekkere korst, terwijl zijn collega hem te hard gebakken vindt.

Ook de kaas krijgt gemengde reacties. Iemand vindt hem "niet smaken als goede pizzakaas", maar

Eén panellid vindt Dokter Oetker nog beter smaken

verder dan dat geraakt hij niet. De bewering van diezelfde eter "dat zelfs Dokter Oetker nog beter smaakt", is dan ook voor interpretatie vatbaar.

De laatste pizza is die van **La Vecchia Napoli**. Een stevige loe-

bas is het, die gemakkelijk anderhalf keer groter is dan zijn collega's. Toch zie je dat niet in de prijs.

Het deeg is te slap, maar voor de rest benadert deze pizza de perfectie. De kaas smaakt eens niet naar rubber en vormt een perfect uitgebalanceerde menage-à-trois met de tomaten en de oregano. De korst is dan weer heerlijk knapperig.

Als deze proeverij ons één ding heeft geleerd, dan is het dat je in Leuven pizza's vindt in elk formaat en voor elke prijs. Uiteraard tel je enkele euro's meer voor het betere pizzeria-werk, maar dat neemt niet weg dat alle pizza's in dit rapport hun kwaliteiten hebben.

De kaas is korzelig en smaakt naar caoutchouc

Italiaan of komt hij van een keten? Het zijn de vragen die wij ons een hele namiddag lang stelden.

Gelukkig moesten we dat niet alleen doen. Na een sabbatical, of beter gezegd een sabickytal, sloot Herr X weer aan bij ons panel. Onze pret kon niet op, al viel de proeverij bijna in het water toen Herr X vast kwam te zitten in de deur van een van de deelnemende pizzeria's. Gelukkig liep alles goed af en viel de rekening van de schrijnwerker achteraf mee.

Holle tand

Proeven dan maar. We openen met het exemplaar van **De Pyramide**.

Foto Anemie Vermeulen

RAPPORT

La Vecchia Napoli 8,6/10
7,5 euro
Pensstraat 6

Il Piccantino 7,3/10
7 euro
Drie Engelenberg 4

Mamma Mia 6,8/10
8 euro
Parkstraat 107

Pyramide 5,75 /10
5 euro
Naamsestraat 29

Mangia e Via 5,6/10
7 euro
Naamsestraat 29

Domino's Pizza 5,5 /10
9 euro
Diestsestraat 265/Oude Markt 25

Rectorscantus Eristoff en Grote Smurf

Pintelieren met prominenten én het kruim van de Leuvense studentenvertegenwoordiging? Uiteraard stuurden wij een reporter voor een verslag.

JEROEN BAERT

Reeds vroeg in de avond vulden de Universiteitshallen zich met de verkozen koppen van de kringen, aangevuld met wat vazallen van studenten-koepel LOKO en de Studentenraad KU Leuven. Na een jaar zwoegen op verslagen en vergaderingen stonden ze te popelen om te bewijzen waar studentenvertegenwoordiging écht om draait: jezelf professioneel *pokkesjaak* zuipen om vervolgens naakt in je eigen uitwerpselen rond te rollen

op de marmeren vloer van een historische locatie. Zo'n jaar opinie maken en standpunten innemen, een mens krijgt daar een dorstje van.

En dat dorstje zou niet alleen geleest worden met Stella. Neen meneer, aan de Stura-tafel zwelgt de *Studentus Modernicus* liever een amalgaam van Eristoff, Pisang of Vodka. Na een tweejarig bestaan nog zulke profileeringsdrang etaleren, een goeie journalist zou er vraagtekens bij zetten. (Wij stuurden gelukkig geen goeie

journalist.) Om klokslag 19 uur werd het Io Vivat ingezet door ceremoniemeester, LOKO-voorzitter Karel Van Den Bossche, en de meesteres van LOKO Centraal, Laura Geerts.

Hoog Bezoek

Tonaliteit, timbre en timing zijn steeds vér zoek bij dit soort dronken

zangfestijnen, maar gezelligheid en sfeer waren er in overvloed. LOKO-advocaat Johan Bruyninckx - nooit ver weg als er te feesten valt - mocht de gebruikelijke drank-estafette starten. Een academisch kwartiertje later kwam het Hoog Bezoek binnenwaaien: Pollefeyt, Pieters en Grote Smurf zelve schoven gezellig aan.

Aan de vooravond van het 1 mei-Rode Rakkersfeest zit een doorwinterde tsjeef altijd een beetje ongemakkelijk in zijn vel

Rector Torfs moest tijdens de cantus af en toe een telefoonpauze inlassen. Begrijpelijk: aan de vooravond van het 1 mei-Rode Rakkersfeest zit een doorwinterde *tsjeef* altijd een beetje ongemakkelijk in zijn vel. We zagen hem fronsen tijdens onchristelijke versies als "Op de Tetten van Ons Mariette hebben ze Tjoepekens gezet", maar tijdens de eerste tempus kwam hij los om Boekenbeurs-gewijs codexen te signeren.

Uw dienaar verliet - na enkele vrije versies - deze amicale avond, nog voor iemand in de smiezen had dat hij een dubbelspion van deze Linkse Voddengazet was. Prosit Senior.

BIG SPLASH UNIVERSITAIRES SPELEN MET WATER

Waterballonnen voor het commerciële doel

Je moest afgelopen week actieve onbereikbaarheid nastreven om niet op de hoogte te zijn van het jaarlijkse gratis openluchtreclamefestival: de kiesweek van Ekonomika. Twee dagen lang gratis drank, spijs en vertier, geschonken door gulle multinationals.

NIKO WUYTS

Het is bijzonder moeilijk om kritisch te zijn tegenover een organisatie die ons gratis muziek, drank en eten verschaft. Een boodschap die multinational Lipton als geen ander begrepen heeft. "Lipton is een merk dat heel dicht bij de jongeren wil staan. Wij willen dat jongeren ons product beleven en daarom waren wij voor de vierde keer op rij geïnteresseerd om de Big Splash te organiseren," aldus Charlotte Van 't Klooster, verantwoordelijke Big Splash voor Lipton.

Brood en spelen

De Big Splash legt Lipton overigens geen windeieren. 150.000 waterballonnen, een goede deejayset en gratis blikjes zorgen voor grote aantrek. De echte commerciële waarde zit in de massa's gele Ice Tea zonnebrillen en Big Splash T-shirts, uitgedeeld op het evenement. Koppel gratis souvenirs aan een herinnering van competitie en strijd, en de gele kleuren verschijnen een zomer

lang overal in de straten van Leuven. Zo maken studenten maanden gratis reclame voor het merk. Verdeel zonnebrillen en beheers het straatbeeld. Zo'n dagje brood en spelen is geen slechte investering.

Over het precieze budget wilde noch Jelle Baats, kandidaat-preses van kiesploeg Aspire, noch een verantwoordelijke bij Lipton commentaar kwijt. De hoofdprijs alleen al, uitgereikt aan het Erasmus Student Network (ESN), is een evenement ter waarde van 10.000 euro georganiseerd

door Lipton Ice Tea. Een anonieme sponsor sprak *off the record* over een bedrag tussen de 15.000 en de 25.000 euro aan sponsoring door hen alleen.

Samenwerking en sponsoring

"De Big Splash bewijst zich elk jaar als een heel populair evenement, vandaar dat wij het voor het vierde jaar op rij organiseren samen met de kiesploeg van Ekonomika. Het is ons grootste promo-evenement, maar lang niet het enige. Er zijn overigens geen lopende afspraken met Ekonomika. Als er volgend jaar een voorstel komt voor een interessant promo-evenement van een andere kring of in een andere stad zullen wij dat bekijken. Voorlopig zijn we echter zeer tevreden over de samenwerking met Ekonomika," aldus Van 't Klooster.

Baats bevestigt: "Toen we begin september startten met de voorbereiding van de kiesweek, hadden we absoluut

niets. Wij krijgen geen steun van Ekonomika zelf, en kunnen ook geen gebruik maken van enige andere langlopende contracten. Het enige dat we hebben is de naambekendheid en onze *know how* van de vorige jaren."

Overwinning en sfeer

De opkomende preses was duidelijk opgelucht met het degeelijke weer en de positieve sfeer. "Het organiseren van een kiesweek is een fulltime job vanaf het begin van het academiejaar. Een succesvolle kiesweek zien verschijnen is al een overwinning op zich." De kritiek dat Ekonomika zijn kiesweek gekocht zou hebben, wijst de preses van de hand. "Ik ben akkoord dat we veel gedaan krijgen via sponsoring, maar het merendeel van het werk wordt nog altijd gedragen door onze medewerkers. Zelfs de Big Splash heet nog steeds "Ekonomika kiesweek Big Splash". Onze kiesweek is een uniek evenement en bovendien volledig gratis. Wij sporen allerlei bedrijven aan om hier in Leuven drie dagen lang het beste van zichzelf te geven voor de Leuvense student. Het is normaal dat daar wat commerciële belangen mee gepaard gaan."

Altruïstisch uitbater of niet, de opkomende Ekonomikapreses moest toch weer de duimen leggen. Tot groot jolijt van de minder rijke kringen wist het leger van ESN Jelle tot twee keer toe van zijn voetstuk te werpen. Genoeg voor de eindoverwinning.

"Toen we met de voorbereiding van de kiesweek startten, hadden wij absoluut niets"

JELLE BAATS

(KANDIDAAT PRESES VAN KIESPLOEG ASPIRE)

Ladeuzeplein lust Ekonomika niet

Ekonomika's kiesweek was een succes voor de kring. De burens zijn echter minder tevreden.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Onder meer boekhandel Boekarest kreeg te maken met geluidsoverlast. Christine Boving, uitbater van de boekhandel, getuigt: "De muziek stond zo luid dat de ruiten ervan trilden." Zelfs een praatje maken met haar klanten was volgens Boving erg moeilijk.

Ook een andere omwonende stelt dat de muziek uitzonderlijk luid stond. Vooral het feit dat de kring Ekonomika niets op voorhand liet weten stuit de buurtbewoners tegen de borst. "Ze organiseren hier een kermis in het kwadraat, maar ze laten niets op voorhand weten. Ik noem dat misplaatste arrogantie," zegt een handelaar. De buurtbewoners willen echter geen verzuurde klagers zijn. "Wij willen zeker de studenten hun plezier niet ontnemen. Wij vragen enkel dat er vooraf even met de buurt wordt overlegd," voegt Boving toe.

Nochtans worden volgens de stad rond evenementen zoals de kiesweken strenge afspraken gemaakt. Dat is ook voor geluid zo, zegt Marc Vranckx, voorvoerder van de politie. "We spelen kort op de bal en maken al jaren strenge afspraken met de organisatoren over wat kan en wat niet, natuurlijk ook inzake geluidshinder. We controleren dat ook, maar we merken dat er vanuit de buurt steeds klachten zijn. Dat blijft blijkbaar gevoelig liggen rond het Ladeuzeplein."

Foto Kalina De Blauwe

Kiezen en kermis

De studenten Economie en Rechten, respectievelijk vertegenwoordigd in Ekonomika en VRG, organiseerden vorige week hun kiesweken. Dat ging niet onopgemerkt voorbij.

Naar jaarlijkse gewoonte pakte de kiesploeg van Ekonomika groots uit met hun kiesweek. Kiesploeg Aspire palmde samen met een heleboel sponsors opnieuw het Ladeuzeplein in. Zoals steeds lokte het evenement een massa volk.

De economen spaarden kosten noch moeite om uit te pakken met enkele spectaculaire attracties. Zo konden dappere zielen zonder hoogtevrees zich, bevestigd aan een soort grote vleugel, enkele tientallen meters de lucht in laten hijsen. Naar verluide ervaar je het gevoel te vliegen als een vogel. Diegenen met een sterke maag konden in de "rollator" terecht. In een grote draaiende trommel werd men tegen de wand gedrukt. De meeste studenten kwamen echter vooral voor de gratis aangeboden versnaperingen en drankjes. Gratis *goodies* en studenten gaan immers wonderwel samen.

De studenten Rechten pakten het wat meer *low profile* aan. De kiesploeg Leger van Hee had zijn hoofdkwartier opgeslagen in de Nieuwe Valk. Ze hadden het kampement volledig in militaire stijl ingekleed compleet met tenten en camouflagenetten. Studenten konden hier terecht om lekker te chillen in de zitzakken. Dinsdagmiddag werd ook het Hogeschoolplein veroverd. Hangmatten, strandstoelen en een Kubbspel zorgden voor een rustige en ontspannen sfeer. Helemaal anders ging het eraan toe op het hectische en drukke Ladeuzeplein. Daar zorgden maar liefst vier djs tegelijk voor de muzikale omkadering.

Woensdag moest alles echter plaatsmaken voor de *Big Splash*, het megawaterballonnengevecht op het Ladeuzeplein. Ondanks het koudere weer daagden toch honderden deelnemers op om elkaar met waterballonnen te bekogelen. Daarmee kwam meteen ook een einde aan de festiviteiten. Op donderdag werd er gestemd en mochten er geen activiteiten georganiseerd worden.(pd)

Foto Vincent Peeters

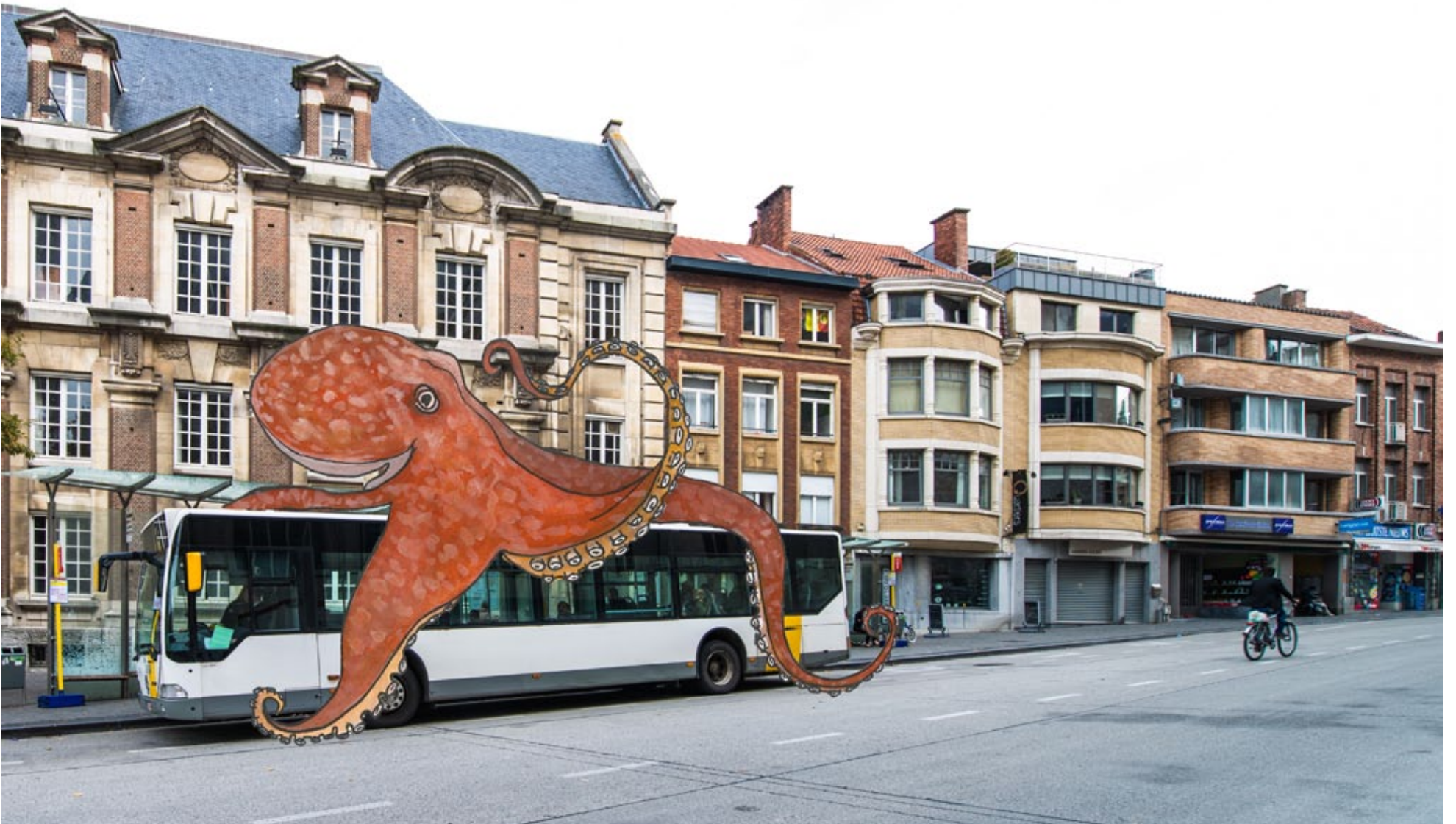
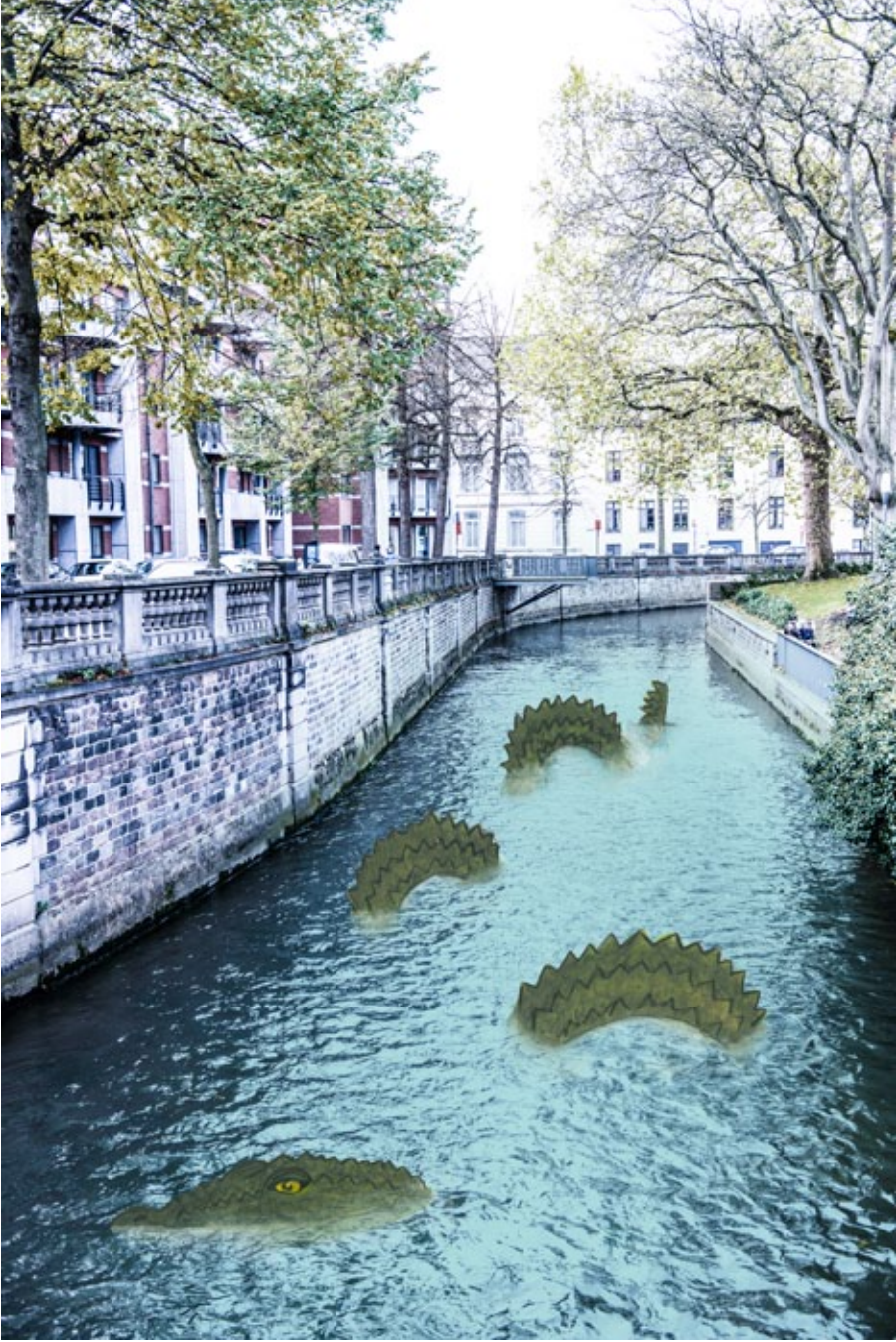

Dingen in Leuven

FOTOS SIMON LECLERCQ
ILLUSTRATIES VAN IEMAND ANDERS

Gesteld

.....

Sociaal

Van kot tot commune

ROMERO

Niet elke student leeft op een simpel kot en gaat iedere donderdag uit. We gaan op zoek naar studenten die alternatieve levenswijzen aanhangen.

Op kot, maar dan net iets anders

“De studententijd is de tijd van je leven,” lalt de zatte nonkel op een doorsnee familiefeest wel eens tegen de gemiddelde student. Dankzij Romero is dat ook mogelijk voor studenten met een functiebeperking.

PJOTR HUBIN

Het Romerohuis in de Blijde Inkomststraat lijkt op het eerste gezicht een doorsnee studentenresidentie. Toch is het hier net een beetje anders. De deurklinken staan lager dan normaal, er is een ruime lift en de gangen zijn beduidend breder dan in het doorsnee studentenkot. Deze kleine verschillen doen vermoeden dat dit huis meer is dan enkel een collectie kamers.

Romero is vooral een heel leuk kot, vertelt Margot Van den Broeck. Ze woont voor haar vijfde jaar in het Romerohuis en is bezig met een verkorte bachelor rechten. “Er loopt ook een omkaderingsproject. We leven dus samen met mensen die wat hulp nodig hebben en mensen die dat beetje hulp willen bieden.”

De twee Romerohuizen, met in totaal 88 kamers, zijn gesubsidieerde residenties waar studenten met en zonder functiebeperking samenwonen. In Leuven biedt de dienst Studentenvoorzieningen zes residenties aan waar omkadering aangeboden wordt. In Heverlee zijn er nog drie andere. Esther Vangenechten, zelf omkaderde in Romero, bevestigt dat de KU Leuven op een goed niveau staat wat betreft omkadering. “Bij andere universiteiten, die ik niet bij naam ga noemen, is er minder ondersteuning.”

Op eenzelfde lijn

Samenleven op kot is niet voor iedereen weggelegd. Iedere student kent de irritaties van vuile afwas,

geen wc-papier en het afval buiten zetten. De kleine taakjes binnen het kothuishouden zorgen soms voor wreveling.

Bij Romero kennen ze dat probleem veel minder. Van den Broeck vertelt dat alle taakjes worden verdeeld onder zowel omkaderaars als omkaderden, afhankelijk van het taakje. “We moeten wel samenwerken, maar dat is nooit een probleem geweest omdat iedereen er vrijwillig voor gekozen heeft. Het onderscheid tussen omkaderaars en omkaderden is echt heel vaag; iedereen draagt zijn steentje bij.”

Niet enkel huishoudelijke taken moeten vervuld worden in Romero. De studenten met een fysieke beperking hebben ook hulp nodig. Vangenechten heeft een vorm van hersenverlamming die zich uit in onder andere een te hoge spierspanning. “Ik heb hulp nodig bij sommige fijne dingen met mijn

Foto Kalina De Blauwe

hulp steeds te verzekeren wordt een permanentierooster opgesteld. Afhankelijk van de hoeveelheid hulp worden hierin ook nachten opgenomen.

Het permanentierooster en de vele afspraken die gemaakt moe-

Broeck als Vangenechten zien aan Romero. “Het vele rekening houden met elkaar kan voor irritatie zorgen, maar iedereen zit op eenzelfde lijn, dus er wordt altijd wel een oplossing gevonden,” bevestigt Vangenechten.

Rolstoelheffen

Iedereen heeft ervoor gekozen samen te werken en elkaar te helpen. Het sociale aspect is dan ook de grootste kracht van het project. “De intense band die je hebt met je kotgenoten is zonder twijfel de grootste meerwaarde van Romero,” vertelt Van den Broeck.

Om dat sociale aspect te ondersteunen worden in Romero vaak activiteiten georganiseerd waar iedereen aan meedoet. Zo worden er kotcantussen gehouden, waarna men nog verder feest in Fakbar Letteren, die schuin tegenover de residentie ligt. “De fak is niet zo

toegankelijk door de vele trappen, maar door teambuilding en zatte fakbargangers die mee komen rolstoelheffen, geraken we er altijd binnen. Als iets, dat op het eerste gezicht onmogelijk lijkt, toch lukt, is dat een fantastisch gevoel,” vertelt Van den Broeck enthousiast. Het creëren van mogelijkheden voor studenten die anders geen kotleven zouden kunnen hebben, dat is waar Romero om draait. “De grootste meerwaarde van Romero is dat ik gewoon kan studeren en hulp krijg, want anders zou dat voor mij niet mogelijk zijn,” bevestigt Vangenechten.

De vrijwilligers van Romero tonen dat niet elke student enkel denkt aan pintjes, uitgaan en eventueel heel even zijn studieboeken. Er zijn nog studenten die zich dag in dag uit, soms zelfs dag en nacht, inzetten om anderen te helpen.

“Bij andere universiteiten, die ik niet bij naam ga noemen, is er beduidend minder ondersteuning”

ESTHER VANGENECHTEN

handen, zoals groentjes snijden en mijn schoenen aandoen.” Om deze

ten worden, zijn het enige negatieve aspect dat zowel Van den

Akay Awdila “Vlaanderen is helemaal niet racistisch”

Mensenrechtenactivist Akay Awdila brengt binnenkort een autobiografie uit. Hij schrijft al zijn frustraties en teleurstellingen van zich af: over zijn verleden in Koerdisch Turkije, de trek naar het Westen, en vooral over de Belgische politie.

SIMON GRYPONPREZ

De Koerdische gemeenschap is een van de best vertegenwoordigde allochtone gemeenschappen in Leuven. Heel recent werd zelfs een Leuvense afdeling van YKK, een internationale vereniging voor jonge Koerden, opgericht. Bedoeling is om in de eerste plaats jonge Leuvense Koerden te

verenigen. Anderzijds wil ze ook andere studenten bewust maken van de Koerdische strijd om gelijke rechten. Vorige week werd in dat kader een filmavond georganiseerd. Akay Awdila, zelf ook student geweest in Leuven, is geen onbekende binnen de Koerdische gemeenschap.

Awdila oogt vermoeid als hij met zijn levensverhaal van wal

steekt. Al snel wijdt hij uit over zijn ervaringen met de Belgische politie. “Belgische politieagenten zijn met voorsprong de meest achterlijke ter wereld.”

Is Vlaanderen dan racistisch?

Awdila: «Nee, helemaal niet. Ik begrijp niet dat mensen dat be-»

“De Vlamingen zijn een heel open volk”

weren. Hoeveel Vlamingen hebben al huizen van allochtonen in brand gestoken? Mensen van wie België niet het geboorteland is, zitten in het parlement. Allochtonen krijgen de kans om te studeren, ze kunnen zonder problemen huizen kopen, enz. Vergelijk dat met de situatie van de Koerden in Turkije. Zij krijgen geen kansen, dat is puur racisme.»

«Er is echter één cruciaal probleem in België: de politie. De Belgische politie en bepaalde delen van het gerecht zijn een

bedreiging voor de samenleving en de democratie. Ze zijn niet objectief en bezondigen zich vaak aan racisme. Het rechts- en politiestelsel van de Belgen moet grondig veranderen.»

Open volk

Is er, buiten de politie en het rechtssysteem, dan geen vuiltje aan de lucht? Hebben immigranten het volgens u dan niet moeilijker op de huizen- en arbeidsmarkt?

Awdila: «De Vlamingen zijn echt een heel open volk. Natuurlijk, als

CHRONISCH VERMOEIDHEIDSSYNDROOM UITGELICHT

CVS, wat als het u overkomt?

Op 22 april lanceerde de Wake-Up Call-beweging een nieuwe campagne. De actie wil CVS uit het medische verdomhoekje te halen en de algemene bevolking te sensibiliseren. Chronische vermoeidheid kan immers iedereen overkomen.

CAROLINE HERMANS

Chronische vermoeidheid. Voor iemand die er niet bekend mee is, lijkt het eerder een abstract begrip. Ook de medische wereld wou eerst niet mee. Voor vele dokters zit CVS nog steeds tussen de oren en is het eerder een psychosomatische aandoening dan een lichamelijke ziekte.

Professor Immunologie Adrian Liston spreekt dat tegen: "Vanuit een wetenschappelijk standpunt is CVS wel degelijk een echte ziekte. Het probleem zit hem eerder in de dokterspraktijk." Artsen zijn gewend patiënten te behandelen vanuit di-

agnostische tests. Ze voelen zich meestal eerder oncomfortabel als het gaat om aandoeningen waar geen duidelijk antwoord op is, legt Liston uit. "Zoiets levert controversiële situaties op. Dat betekent niet dat het niet om een echte ziekte gaat, enkel dat er geen goede test voorhanden is," vult de dokter aan.

Studente Michelle Korthout kreeg anderhalve maand geleden de diagnose CVS. "Ik ben vorig jaar in augustus ziek geworden en in februari opgenomen in Gasthuisberg. Half maart heeft men mij dan laten weten dat ik CVS heb." Bij Korthout begon het met extreme vermoeid-

heid. Daarna kwamen er andere klachten bij. "Nu heb ik vooral last van erge spierpijn, hoofdpijn en misselijkheid. Momenteel kan ik ook bijna niets meer doen," vertelt ze. "De komende blokperiode ga ik ook geen examens meer afleggen. Ik hoop dat de situatie tegen september weer een beetje verbetert, zodat ik mijn schoolwerk kan verderzetten."

Een onzichtbare ziekte

Ook Michelle kreeg te maken met de problematiek die de Wake-Up Call beweging aankaart. "De eerste dokter die ik raadpleegde weet mijn klachten aan wat stress en een mogelijke burn-out. Omdat ik me niet goed voelde bij die diagnose, besloot ik verder te zoeken. Ik had immers nog voldoende motivatie en levenslust, enkel de vermoeidheid was te sterk." De diagnose kwam voor haar dan ook als een opluchting. Michelle gaat verder: "Het moeilijkste is dat dit een onzichtbare aandoening is. Ik zie er niet ziek uit, wat het

lastig maakt voor andere mensen om te kunnen vatten welke invloed het op mijn leven heeft."

Ook aan Heleen Mesellem is niets te zien. Een jonge vrouw van zesentwintig, schijnbaar in de fleur van haar leven. Die eerste indruk vervaagt echter snel eens ze aan

"Het moeilijkste is dat dit een onzichtbare aandoening is"

CVS-PATIËNTE MICHELLE KORTHOUT

haar verhaal begint. "Het is allemaal heel stilletjes begonnen, ik was sneller moe en veranderde van een vat vol energie in iemand die toch wel erg snel vermoeid was. Tot mijn lijf een jaar geleden plot helemaal kort sloot. Ik had een hele lange tijd koorts, had overal ontstekingen en viel een paar keer per dag gewoon flauw." Heleen had echter niet het geluk een officiële diagnose te krijgen: "Ik ben een van die typische zaken die tussen alle medische vaststellingen valt. Eerst gaf men me antidepressiva, maar de pijn bleef. Op Gasthuisberg stelden ze dat ik CVS had. Volgens hen moest ik zo snel mogelijk terug aan het werk in combinatie met een paar sessies kinesitherapie. De lichamelijke klachten gingen echter niet weg. Uiteindelijk kreeg ik van mijn huisarts een antibioticakuur tegen de ziekte van Lyme. Na een paar weken heb ik verschil gemerkt, maar ik ben nog altijd zeer moe en heb overal nog heel veel spierpijn. Het meest frustrerende is dat ik effectief ziek ben, ook al ben ik niet officieel gediagnosticeerd. Uiteindelijk is je grenzen aanvaarden de enige oplossing die je hebt."

Twaalf vierkante meter nog steeds te klein

Een kot in Leuven vind je in zo goed als alle maten. Maar sommige koten vallen wel heel klein uit. Kotengigant Globiss ging in tegen het decreet dat de verhuur van kleine kamers regelt, maar stuitte op een njet.

LUCAS DE JONG EN RODERIK DE TURCK

De Leuvense kotengigant Globiss stapte naar het Grondwettelijk Hof voor de vernietiging van het Vlaams decreet dat de woonkwaliteitsbewaking regelt. Globiss wil haar kamers van kleiner dan twaalf vierkante meter zonder speciaal attest van de stad kunnen verhuren. In een arrest van 30 april verwierp het Hof echter alle aangevoerde argumenten van de kotengigant.

In de discussie stond de verhuur van kamers van minder dan twaalf vierkante meter centraal. Die kamers kunnen enkel worden verhuurd indien er tijdig een attest is aangevraagd. Globiss probeerde op verschillende manieren die regel te laten vernietigen.

Het verhuren van kamers die niet voldoen aan de kwaliteitsvoorwaarden is strafbaar gesteld in de Vlaamse Wooncode. Globiss moet dus op zoek naar andere manieren om geld uit de Leuvense kotenmarkt te halen.

Lees het hele artikel op www.veto.be

Illustratie Quinn Vermeersch

ik me als een crimineel gedrag en foute dingen doe, dan zal de Vlaming mij niet appreciëren. Dat is iets helemaal anders dan racisme.»

Bart De Wever (N-VA) zei onlangs dat er "reële problemen zijn met bepaalde bevolkingsgroepen, zoals Berbers, omdat ze gesloten en wantrouwig zijn tegenover de overheid." Wat vindt u daarvan?

Awdila: «De Wever heeft daar overschot van gelijk. Bepaalde immigrantengemeenschappen praten met niemand en zijn alleen bezig

met zichzelf. Ik vraag mij af: waarom ben je dan hier?»

«Ik heb, vanuit mijn Koerdische achtergrond, veel begrip voor het Vlaams cultuurnationalisme van de eerste generatie N-VA'ers. Ik ben zelfs nog lid geweest van de partij.

"De politie is een bedreiging voor de samenleving"

Vandaag is dat cultuurnationalisme van de N-VA echter een soort "staatsnationalisme" geworden.»

Racistische politie

Zijn er problemen met de integratie van immigranten in België?

Awdila: «Ten eerste moet men stoppen met het toelaten van nog meer immigranten. Men kan niet blijven komen. Wat er wel moet gebeuren is het aanbieden van politieke alternatieven in landen waar nu veel vluchtelingen vandaan komen. Een stabiel politiek project zorgt voor economische welvaart, want veel

mensen komen naar hier omwille van financiële redenen.»

Wat is eigenlijk precies uw probleem met de Belgische politie?

Awdila: «Hoeveel politieagenten

"De politie en het gerecht zijn vaak ronduit racistisch"

doen echt hun werk? Twintig procent? Tachtig procent speelt spelletjes achter hun bureau. Het echte probleem is echter dat de politie en het gerecht hier niet objectief en neutraal zijn, en al zeker niet ten opzichte van allochtonen. Die zijn vaak ronduit racistisch. Ze behandelen me altijd anders dan een Belg.»

«Het optreden van de politie hier doet me soms denken aan wat ik heb meegemaakt in Turkije. De politie volgt mij en valt mij overdreven lastig. Nergens vind je zo'n domme politieagenten als in België.»

Sociaal

ZUSTER JEANNE DEVOS OVER ENGAGEMENT IN INDIA

“Ons werk kan je niet terugdraaien”

Op uitnodiging van studentenvereniging Academics for Development (AFD) kwam missiezuster Jeanne Devos spreken over haar jarenlange engagement in India voor kinder- en vrouwenrechten.

THOMAS CLIQUET

Toen ze in 1963 aankwam in India was Jeanne Devos geschokt door de werkomstandigheden van zogenaamde huisarbeiders. Dat zijn kinderen vanaf vijf jaar die de facto als slaven werden tewerkgesteld zonder officieel statuut. Dankzij haar inspanningen is hun situatie langzaam maar zeker verbeterd.

Jeanne Devos: «Uitbuiting toont zich op verschillende manieren. Garnaalpelsters buiten ze uit om commercieel gewin, terwijl het systeem van huisarbeid echt een moderne vorm van slavernij was. Je moet niet alleen de slachtoffers kennen, maar ook de wolven die voor de uitbuiting zorgen.»

“De naam huisarbeider is nieuw. Vroeger sprak men gewoon over de meid, als een soort slavin”

Veel van het onrecht heeft te maken met het kastensysteem. Zoals u stelde in de lezing kan het niet zomaar verdwijnen.

Devos: «Het maakt deel uit van de cultuur, de godsdienst en heel het maatschappelijk systeem. Een alternatief samenlevingsmodel kan er komen vanuit de mensenrechtenbenadering.»

«Een stap in de goede richting is Conventie 189 waar tot in detail alle rechten van huisarbeiders beschreven staan. Internationaal is dat verdrag erkend. India worstelt om het te aanvaarden en te ratificeren. Maar ondertussen begint het te leven, want het bestaat. Staten willen eerst zijn en mekaar overtreffen.»

«Huisarbeiders zijn erkend als arbeiders, ze krijgen sociale bescherming, ze hebben het recht

“De paus durft risico's te nemen, zoals tegen de maffia”

om een syndicaat te vormen. Een van de grote voordelen van zo'n syndicaat is dat die vrouwen voor het eerst officieel geregistreerd worden. Die krijgen nu een registratiekaart, wat weliswaar geen identiteitskaart is. Maar doordat ze nu tot een syndicaat behoren, krijgen ze de broodnodige sociale bescherming die ze vroeger niet hadden.»

Een ander groot probleem in India is armoede. U sprak over het hallucinante cijfer van 830 miljoen mensen die onder de armoedegrens leven.

Devos: «Inderdaad. Daarnaast zijn er ongeveer een half miljoen Indiërs die tot de gegoede groep behoren. Officieel wonen er in India 1 miljard 200 miljoen mensen, maar in realiteit ligt dat aantal

nog veel hoger. In de toekomst zal er nog een bevolkingsexplosie zijn, want er is een grote groep jongeren.»

«Een beweging zoals de onze heeft een verschil gemaakt voor miljoenen, en dat kan je niet terugdraaien. De huisarbeiders zijn met 92 miljoen, terwijl onze beweging maar drie miljoen leden heeft. Minimumlonen en andere sociale wetten hebben niet alleen betrekking op de leden van onze beweging, maar onder andere op alle huisarbeiders.»

«De naam “huisarbeiders” is ook nieuw. Vroeger sprak men gewoon over “de meid”. Dus ook in die naamgeving hebben we een ommekeer teweeggebracht, waardoor er met meer respect over die mensen wordt gesproken. Het zijn echt arbeiders nu, geen moderne slaven. Vergelijk het met de Belgische dienstencheques: dat is huisarbeid bij ons. In India zijn er nu zelfs al mensen met een universitair diploma die huisarbeider zijn, omwille van de werkzekerheid of omdat ze halftijds willen werken.»

Waarom trok u als missionaris destijds naar India en niet naar een ander land?

Devos: «Ik heb altijd een voorkeur voor India gehad. Ik ben ook ingetreden bij de Missiezusters van de Jacht omdat je via hen naar daar kon gaan. Ze beloofden me als het enigszins mogelijk was een visum te verkrijgen, zodat ik naar India kon. Na de professie hebben ze duidelijk gezegd dat het India werd als mijn visum in orde was binnen de twee jaar. Anders werd het Brazilië. Maar mijn visum voor India kreeg ik binnen die termijn.»

«Ik denk dat die voorkeur voor India te verklaren is door de mystiek die van het land uitging, het waardevolle van meditaties en yoga. Dat trok mij aan, naast het pluralisme aan religies. Eigenaardig genoeg betekende mystiek toen in een hoekje stil zijn met een boekje, terwijl ik de mystiek gevonden heb in de verbondenheid op een marktplaats, in de strijd, pijn en onmacht van mensen.»

In het verleden bent u soms redelijk kritisch geweest tegenover de kerk, die volgens u te hiërarchisch was en te weinig voeling had met de gewone mens, die soms in armoede leeft. Is uw houding veranderd met de komst van de nieuwe paus?

Devos: «Ja, de paus is fantastisch. Onopvallend voert hij de veranderingen door, langs de achterdeur. Hij doet het gewoon. De theorieën aanvallen doet hij voorlopig niet, maar dat zal hopelijk nog komen. Hij is zeer consequent. Hij durft risico's te nemen, zoals tegen de maffia. Dat was geen zachte houding. Hij valt terug op het evangelie en dat is gebaseerd op liefde en mensenrechten. “Set my people free”, je geeft ze hun volle waardigheid en rechten.»

Hebt u een goed oog op de toekomst van de National Domestic Workers Movement?

Devos: «Wat we tot nu toe hebben bereikt, kan je niet terugdraaien. Politiek gezien gaat het nu misschien traag, omdat politici helemaal niet arbeidsgezinnd zijn. Ze willen enkel investeren in industrie, en er is geen armoedebestrijding. We krijgen ook geen aandacht van de regering, dus dat vertraagt ons werk. Toch zie je dat vrouwen veel zelfzekerder worden wanneer ze ministers aanschrijven. Ze worden straffer in hun aanpak omdat ze weinig resultaat zien. Het zal inderdaad niet allemaal veranderen van vandaag op morgen, maar het verandert geleidelijk aan. Opvolging is alvast verzekerd. Uit elk van de vijf Indische regio's zijn vijf vertegenwoordigers gekozen, en die doen het zeer goed.»

Foto Sarah Van Hecke

ADVERTENTIE

KU LEUVEN

Nieuwe
studentenresidenties
Waterview en Rega

Bezoekdag 9 mei

www.kuleuven.be/waterview
www.kuleuven.be/residentierega

BALLET DOMMAGE VEROVERT LEUVENSE STRATEN

Theater van deur tot deur

Een houten kast op wieltjes en twee gordijnen: meer heeft Ballet Dommage niet nodig voor haar theaterstuk VOLK: fragment 1. Het gezelschap zet in op spontane ontmoetingen in de stad.

MARGOT DE BOECK

“Is dat gratis?” vraagt een twijfelende bewoner nadat hij zijn voordeur heeft geopend. De stoep is nogal smal, waardoor de mobiele houten theaterzaal van ongeveer ander-

“We willen iets geven, als een cadeau voor de deur”

KATRIEN VALCKENAERS
(BALLET DOMMAGE)

halve meter breed tegen zijn deurpost aan staat gekleefd. De constructie ziet er tegelijkertijd knullig en professioneel uit.

“Als er iemand aanbelt wanneer je niemand verwacht, dan zal het wel een getuige van Jehova zijn, of een scouts die je zijn taart wil verkopen,” vertelt Katrien Valckenaers, lid van Ballet Dommage. “We willen het wantrouwen weghalen door het omgekeerde te doen.

We willen iets geven, als een cadeau voor de deur.”

Minitragedie

“Het stuk duurt drie minuten, maar we hebben het zo gemaakt dat de structuur dezelfde is als bij een echt theaterstuk, met een opbouw, een conflict en een afwikkeling,” licht Valckenaers toe. “Het is dus een soort minitheater.”

Dat theater is zonder woorden, en zeer expressief gebracht door verschillende vrijwilligers uit Leuven en Gent. “In Gent werkten we met mensen van de theaterschool, hier hebben we het opengetrokken en werken we ook met vrijwilligers. We willen een ontmoeting stimuleren tussen de acteurs, de vrijwilligers en de buurtbewoners onderling,” vervolgt Valckenaers.

Buren worden uitgenodigd om bij elkaar aan de voordeur naar het stuk te komen kijken. Al is het niet de bedoeling op die manier de cultuurparticipatie te bevorderen. “Dat is niet ons hoofddoel. Voor ons staat de ontmoeting centraal,” vertelt Valckenaers. “In het theater vind je altijd een bepaald publiek, hier is dat meer divers,” vervolgt Maxim Storme, het andere lid van het collectief.

Geheim vervolg

“We merkten op een bepaald moment ook dat we zelf onze bu-

ren niet kenden. We hadden de behoefte aan meer spontane en toevallige ontmoetingen,” vertelt Katrien over het waarom van het mobiele theater. “VOLK is in dat kader vooral een onderzoek. Wat we nu in Leuven brengen is fragment 1, waarin we van deur tot deur gaan. Zo zoeken we de grens op tussen private en openbare ruimte.”

Maar dat is nog maar het begin van hun onderzoek. “We werken al aan VOLK: fragment 2, maar dat is nog geheim. We vertrekken van dezelfde basisstelling: de ontmoeting in de stad,” licht Storme al een tipje van de sluier.

Aan het eind van hun tocht door Leuven vindt een “Presentatie van te grootse plannen” plaats, waar ze hun drijfveer en belevenissen van een maand spelen uitzetten. “We zijn allebei idealistisch, en zien theater als een medium om bepaalde dromen te verwezenlijken. We willen een kleine revolutie te weeg brengen, zonder op de barricades te staan,” besluit Valckenaers.

Ballet Dommage toert nog tot 22 mei in Leuven. Op 31 mei doen ze hun ‘Presentatie van te grootse plannen’. Alle info op www.30cc.be

Beenderen in de bibliotheek

De archeologische kring Alfa organiseert elk jaar een tentoonstelling in de Centrale Bibliotheek. Dit jaar kijken de archeologen naar de dood en zichzelf onder de naam Beyond the Grave.

LORE VERSCHAKELEN

Begraven worden, niemand denkt er graag aan. Dat doet de mens al millennia lang, maar niet altijd op dezelfde manier. Hoe we omgaan met onze doden vertelt iets over onze cultuur en de maatschappij waarin we leven. Reden genoeg voor de studenten van Alfa om een professionele tentoonstelling op poten te zetten.

Wie zich in de Centrale Bibliotheek een verdieping hoger begeeft dan de gewone leeszaal, komt terecht bij de expositie *Beyond the Grave*. Een schedel verwelkomt je voor je binnentreedt en eenmaal in de zaal staat een volledig mannelijk en vrouwelijk skelet centraal tentoongesteld. *Beyond the Grave*, deze jongens en meisjes liegen er niet om.

De tentoonstelling is klein maar krachtig. De linkerkant van de zaal vertelt je op chronologische wijze wat er allemaal is veranderd in hoe de maatschappij omgaat met haar doden in onze streek, terwijl de rechterkant je kennis verbreedt over wat archeologen nu precies kunnen en doen.

Trends in begrafenissen

Van gigantische grafkamers tot crematie in een kleine urne, met veel grafgraven of zonder: elke maatschappij begraaft zijn doden anders. Opvallend is de invloed die individuen hebben op een traditie.

Zo laat Caesar de traditie van crematie en urnenvelden stilaan uitdoven, zorgt het christendom van Clovis voor meer uniformiteit en verdwijnt in de Karolingische periode het gebruik van grafgraven. Keizer Jozef II laat dan weer het idee van be-

Hoe we omgaan met onze doden, vertelt iets over ons

graafplaatsen rond een kerk, dat Pepijn de Korte introduceerde, verdwijnen naar een begraafplaats buiten de stad.

Het tweede deel van de tentoonstelling laat zien wat er allemaal komt kijken bij archeologisch onderzoek. Verschillende dieetpatronen achterhalen, trauma's en ziektebeelden blootgeven, informatie zoals geslacht en leeftijd bepalen... Al die elementen leiden tot een preciezer beeld van de mens van vroeger.

Sterke samenstelling

De tentoonstelling zit goed in elkaar. De informatieborden zijn helder, waardoor je na je bezoek een goed algemeen beeld hebt over de begrafeniserituelen en vooral de evolutie eraan. Elke periode is ook voorzien van een handvol goedgekozen objecten die de voorstelling van die vervlogen tijden wat meer realiteit geven.

Toch moet je een stevige dosis fantasie hebben. Een visuele hulp, zoals een tekening over grafkamers of het opmerkelijke boomstamgraf, zou het nog net iets tastbaarder maken. In het andere onderdeel van de tentoonstelling is dat immers wel zo, met spectaculaire foto's van trauma's.

De tentoonstelling werd op Erfgoeddag feestelijk geopend en is nu gratis te bezichtigen voor elke student. Een aanrader voor wie even wil ontsnappen van blok- of thesistress en verdwijnen in de wereld van de archeologie.

De tentoonstelling *Beyond the Grave* van Alfa Archeologie is te bezichtigen vanaf 26 april t.e.m. 13 juni in de Centrale Bibliotheek van de KU Leuven.

Cultuur

Libertad feest al dertig jaar

In café Libertad zijn de Libertadfeesten dit weekend weer van start gegaan. Voor de dertigste keer vulde de organisatie drie weekends vol livemuziek. Net zoals andere jaren staat er veel bekend muzikaal volk op het podium.

JASPER VAN LOY

In 1986 vonden de Libertadfeesten voor de eerste keer plaats. De Libertad wilde daarmee haar vijfde verjaardag in de verf zetten. De klanten onthaalden het evenement op zoveel enthousiasme dat het uiteindelijk een jaarlijkse traditie werd.

Enkele vaste evenementen sieren elk jaar de affiche. Zo is één dag elk jaar gereserveerd voor wijn- en champagnefeesten. De oud-tappers van de Libertad sluiten de periode naar aloude traditie af.

De hoofdmoot van de festiviteiten is een breed aanbod aan livemuziek. In de geschiedenis van de Libertadfeesten stonden al heel veel grote namen op het podium. Onder andere Zornik, Yevgueni, Thé Lau en Gabriel Rios vonden al de weg naar het café in de Muntstraat.

Favoriet

Volgens uitbater Rikky Evers is het succesrecept simpel. "We *soigner*en de artiesten goed," zegt hij. "Ook de warme akoestiek in het café en de connecties die ik in al die jaren opgebouwd heb, spelen natuurlijk mee."

Een favoriet kiezen uit het programma is lastig voor Evers. "Er treden veel ongebruikelijke duo's op," vertelt hij. "Boogie Boy en Roland is een combinatie die je maar af en toe aan het werk kan zien. Ook Kris De Bruyne die met Neeka gaat optreden is iets om naar uit te kijken."

"We soigner en de artiesten goed"

RIKKY EVERS, UITBATER LIBERTAD

Ook de aftrap van het festival gebeurde door een bijzonder duo. Steven 'Stevy' De Bruyn, de mondharmonicavirtuoos van The Rhythm Junks, trad er aan met gitarist Derek.

Vanaf het eerste nummer is het duidelijk dat de heren er zin in hebben. Dereks gitaarspel en voetengestamp komt recht uit de *swamp*. De Bruyn blaast dan weer op onnavolgbare wijze de wangen bol in de uitbundige stukken.

Marcellekes

Een gitaar en een mondharmonica lijken samen een beperkt klankenpalet te hebben, maar dat geldt niet voor dit tweetal. De Bruyn heeft namelijk een hele tafel vol mondharpen in allerlei formaten liggen. Met de grotere exemplaren kan hij daardoor meer body aan de nummers geven, terwijl hij met de kleinere beter uit de verf komt in de solostukken.

Na een korte onderbreking is het even schrikken. Dereks witte hemd en De Bruyns stijlvolle gilet maken plaats voor *marcellekes*. De Bruyn gaat ook steeds meer zingen naarmate het concert vordert, wat hem meer dan behoorlijk aagaat.

De Libertadfeesten duren nog drie weekends. Jumpin' Jackass treedt aan op 8 mei, terwijl de dag erna bestemd is voor Boogie Boy en Roland. Het weekend daarna spelen Kris De Bruyne, Neeka en Big Bill. Berry Quincy en de oud-tappers sluiten op respectievelijk 21 en 22 mei de dertigste editie af.

IFTF

Tijdens het Interfacultair Theaterfestival betreden de Leuvense toneelkringen de bühne. Psychopeda speelt deze week *Het verdriet aan de overkant*.

(Te weinig) tijd om volwassen te worden

Nora Falconieri (vooraan) en Hajar Hematian (achteraan) geven zich helemaal, maar spelen soms wat kinderlijk.
Foto Kwong Gueng To

Vluchten in een naïeve fantasiewereld om verlies te verwerken. Coping. Daar draait 'Het verdriet aan de overkant' om. Laat dat net zijn wat PsychoPeda deed.

SAM RIJNDERS

Het is niet altijd fijn om recensent te zijn. Toegegeven, soms is enige *schadenfreude* je niet vreemd. Al frustreert het wanneer talent zich vergooit of academici-in-spe de grootste lulkoek verkopen. Zit het even mee, dan verwondert en bevreedt theater. Of dan grijpt het spel van een speler je blik en blijven beelden je bij.

Maar er zijn die stukken waar acteurs zwegen om niet te verzuipen. Terwijl tegenslagen nieuwe gaten blijven slaan. Waar er nauwelijks meer volk komt kijken dan er op scène staat. Dan stokt je pen. Medelijden is nooit een goede uitvalsbasis.

Negen en ouder

Twee maanden geleden repeteerde het vierkoppige PsychoPeda voor de eerste keer *Het verdriet aan de overkant*. Daarvoor waren er meer koppen, maar die moesten noodgedwongen rollen. Regisseur Rinke Rens kon op zoek naar een nieuw verhaal.

Luttele dagen later was de openingsavond van het Interfacultair Theaterfestival al daar. Geen wonder dat het lang uitgerokken voorspel van PsychoPeda er nauwelijks bevredigde en vooral verveelde. Het deed je vrezzen voor de daad an sich.

Misschien deed al die tegenslag Rens voor *Het verdriet aan de overkant* kiezen. Hoe verwerk je verlies, vraagt schrijver Jan Sobrie zich af. Wat *coping* is psychologen niet vreemd.

Nicky (Hajar Hematian) nam afscheid van haar moeder. Die gaf meer om de fles en om venten dan om haar. Nicky's geboortekaartje was een bierviltje. "Mannen weten waarom."

Wanneer de nieuwste ersatzpapa haar konijn Madonna vergiftigt, vlucht ze in de armen van overbuurvrouw en gepensioneerd spion Liliane Tiendpondt (Nora Falconieri). Die is hoogstpersoonlijk verantwoordelijk voor de moedervlek van Gorbatsjov en leeft in een fantasiewereld sinds de dood van haar man.

Gezien de omstandigheden halen we graag nog eens onze gerafelde mantel der liefde boven

Klonk de vorige paragraaf wat kinderlijk? *Het verdriet aan de overkant* is geschreven voor kinderen vanaf negen jaar. Al is de tekst spitsvondig genoeg om niet te storen.

Speelse onschuld

Tijdsgebrek speelt PsychoPeda parten. Het decor is een allegaartje van restjes uit de Koelisse en wat kartonnen dozen. Drie ongebruikte paaldanspalen versperren vooral het zicht. Ook de belichting en het geluid zijn erg houtjetouwte.

Je vraagt je af of de Psychologische en Pedagogische kring de noodlijdende cast en crew

niet aan hun lot overlieten. In de zaal zitten ze alvast niet. Gezien de omstandigheden halen we graag dan ook nog eens onze gerafelde mantel der liefde boven.

Wat we regisseur Rens wel kwalijk nemen, is haar acteursregie. Begrijp ons niet verkeerd. Zowel Hematian als Falconieri kunnen een stevig stukje spelen. Tussen de meisjes hangt een speelse chemie. Wanneer ze op de tonen van *Pretty Woman* door het doffe decor dansen, kan je niet anders dan vertederd toekijken. Ze kunnen en durven bewegen, allesbehalve vanzelfsprekend in het studententheater. Hoogtepunt is een partijtje vol prominenten dat Tiendpondt/Falconieri geeft. Hematian speelt alle fictieve gasten met een strakke mimiek en met volle overgave.

Maar speelse onschuld kan al te kinderlijk worden. Zeker wanneer je jeugdtheater voor volwassenen brengt. Het spel mist dan nuance. Stemmen worden te vaak verheven. Die grote bewegingen lijken te ingestudeerd. Even zijn we sociaal verplichte ouders op het toonmoment van de plaatselijke academie voor Woord en Drama. De gedachten meer bij de strijk dan bij de kroost.

Het verdriet aan de overkant vertederd. Soms te veel. Met minder haastwerk en meer durf ontgroeit PsychoPeda zonder twijfel het jeugdtheater.

Cast & Crew

Kring Psychologische kring en Pedagogische kring
Stuk Het verdriet aan de overkant
Tekst Jan Sobrie
Regie Rinke Rens
Cast Hajar Hematian en Nora Falconieri
Regie-assistentie en techniek Sven Maes

Dossier Nederlandse Literatuur

HOOFDREDACTEUR HUGO BOUSSET OVER 160 JAAR DW B

“Knabbelen aan de grenzen van de genres”

Het literair tijdschrift *Dietsche Warande & Belfort* (DW B) viert dit jaar zijn 160ste verjaardag. Hoofdredacteur Hugo Bousset doet het verleden van DW B en de toekomst van de Nederlandse literatuur uit de doeken.

ANKE VAN ROY

Dietsche Warande & Belfort is een van de oudste en grootste literaire tijdschriften uit het Nederlandse taalgebied. Sinds het opstartjaar 1855 vonden veel bekende auteurs hun weg naar het blad. De redactie vandaag heeft onder andere Saskia De Coster, Yves Petry en Maud Vanhauwaert in de gelederen. De hoofdredacteur is sinds 1993 Hugo Bousset.

Hoe heeft u in die jaren het tijdschrift zien evolueren?

Hugo Bousset: «Tot diep in de twintigste eeuw had je in Vlaanderen drie zuilen met elk een literair tijdschrift.

DW B was katholiek, *De Vlaamse Gids* liberaal en het *Nieuw Vlaams*

“Literatuur is geen kwestie meer van leraren die boeken schrijven”

Tijdschrift (NVT) socialistisch. Het NVT is later het *Nieuw Wereldtijdschrift* (NWT) geworden onder leiding van Herman De Coninck. Die is met de ontzuiling begonnen. In 1993 heb ik die lijn dan verder doorgetrokken voor DW B. Het katholieke aspect is dus volledig verdwenen.»

«Het experiment speelt bij DW B nu een grotere rol, omdat het de functie van een tijdschrift is om nieuwe namen te ontdekken en nieuwe literaire genres te ontwikkelen. Zonder permanent experiment is de kans groot dat een tijdschrift verdwijnt.»

DW B zal dus niet snel verdwijnen?

Bousset: «Als je het mij vraagt, vieren we binnen veertig jaar de 200ste jaargang van DW B. Het tijdschrift moet voortdurend in beweging blijven, want stilstaan betekent verdwijnen. Men moet knabbelen aan de grenzen van de genres. Proza en poëzie, zo simpel is het niet.»

«In DW B zijn al veel genres verkennd: encyclopedisch proza, proza-gedichten, kettingteksten, duoge-

dichten, graphic novel, teksttheater, chicklit, *interactive fiction* ... We vinden dat natuurlijk allemaal niet uit. Het gaat over herontdekken en heroriënteren.»

Ruiken, hebben, betasten

Is de toekomst digitaal of zullen papieren edities blijven bestaan?

Bousset: «Het internet vormt een grote uitdaging. Veel redacties schaffen hun papieren edities af en zetten hun tijdschrift integraal op het web. Dat kost minder, het is toegankelijker, dus waarom niet? Toch vind ik dat eerder een zwakgebod. Voor veel tijdschriften is dat de eerste stap naar hun verdwijning.»

«Papier afschaffen heeft ook geen zin. Kijk maar naar muziek bij de jeugd. Daar zien we net een terugkeer naar de eerder afgeschreven vinylplaat. Hetzelfde geldt voor boeken. Waardeliteratuur, mooi uitgegeven werken, *the real thing*, zoals ze dat noemen, dat willen mensen nog steeds op papier hebben. Zoals iemand die naar porno kijkt ook nog altijd liever echte seks heeft.»

«Met andere woorden, het papieren boek of tijdschrift is weer in opmars. Het moet dan ook een mooi hebbeding zijn. Mensen moeten het kunnen ruiken, hebben, betasten.»

U zetelt zelf in jury's, onder andere in die van Babylons Literaire Prijs. Is er nog veel jong talent of is het armoetroof?

Bousset: «Goede schrijvers groeien natuurlijk niet aan de bomen. Toch heb ik niet de indruk dat er minder talent voorradig is. Ook bij Babylons Literaire Prijs waren er weer enkele veelbelovende teksten, en niet alleen door studenten Taal- en Letterkunde.»

«Vroeger was literatuur bijna een kwestie van leraren die boeken schreven, maar die tijd is volledig voorbij. Kijk maar naar Yves Petry, filosoof en wiskundige of naar Jan Lauwereyns, neurowetenschapper. David Van Reybrouck is archeoloog, Koen Peeters antropoloog. Ik vind dat een goede

evoluitie. Literatuur is niet meer didactisch, het is veel ruimer geworden.»

Moet literatuur maatschappelijk relevant zijn?

Bousset: «Toen ik in 1993 bij DW B arriveerde, was het postmodernisme nog volop bezig. *Anything goes*, als het maar literatuur is, dat was toen de opvatting. Maar de tijden zijn veranderd. Nu is er veel meer maatschappelijke relevantie. Na 9/11 kun je daar niet

“Iemand die naar porno kijkt, heeft nog altijd liever echte seks”

meer omheen. Dat wil ook niet zeggen dat we nu enkel sterk geëngageerde documentairenummers maken.»

Zal literatuur een plaats blijven hebben in onze maatschappij?

Bousset: «Ik ben optimistisch. Ik zie toekomst in de cross-over tussen literatuur en andere kunsten. Hoe dan ook zal literatuur in allerlei vormen blijven voortleven. Er zijn zoveel dragers: papier, podium, interactief web, performances in de stad. Je krijgt het niet kapot.»

Het portret!

Wat? Feestelijke avond met tekst, beeld en muziek ter ere van 160 jaar DW B
Wanneer? Donderdag 7 mei om 20.00 uur
Waar? BOZAR, Brussel
Meer info? www.dwb.be

Foto Kalina De Blauwe

“De neerlandicus is een bedreigde diersoort”

Hoe zit het nu met de Nederlandse literatuur? Met die vraag werden enkele specialisten naar Leuven gelokt om de toekomst van onze literatuurstudie onder de loep te nemen.

THIJS KEERSMAEKERS

Vorige week organiseerde het Leuven Instituut voor het Onderzoek van de Nederlandse Literatuur (LioNeL) voor het eerst een studiedag op de Letterenfaculteit. Op de afsluitende gespreksavond stelde het instituut zichzelf ook in vraag. Waar moet het heen met het Nederlands in deze mondiale tijden? Hoe gaan wij onze literatuur bestuderen?

Op de vraag of het nog zin heeft om literatuur op te delen per natie of taalgebied – en Nederlands dus een aparte plaats te geven – klonk het volmondig “ja”. Toch werd daar een “maar”

aan toegevoegd waarin heel wat ongerustheid zinderde.

Zware bril

Het is natuurlijk een beetje een ongerijmdheid: professoren Nederlandse literatuur vragen of hun vakgebied nog wel zin heeft. “Wij gaan ons eigen beroep niet afschaffen,” schertste Lotte Jensen (Radboud Universiteit Nijmegen). “Dat is zoals aan een slager vragen of we allemaal vegetariër moeten worden,” viel Yra van Dijk (Universiteit Leiden) haar collega bij.

Auteur Koen Peeters stelde zich tegendraads op en probeerde de consensus toch te ontwrichten. “Ik vind het fantastisch dat er nog mensen zijn die betaald worden om literatuur te bestuderen, maar ik ben bang dat dat niet op die manier zal blijven duren. Bovendien is dat nationale perspectief toch een heel kleine, enge en tegelijk zware bril om te dragen.”

Prioriteiten

Vooraf dat eerste punt raakte een gevoelige snaar bij de professoren Nederlands. “Ik ben bang voor de dood van de neerlandicus in het Noorden,” uitte Jensen haar ongerustheid. “De besparingen in Nederland maken het probleem wel erg acuut. In Boedapest zijn er tweemaal meer studenten Nederlands dan in Leiden. Daar schuilt een groot gevaar. “De studenten

komen niet meer. We moeten de studie beter verkopen,” zegt Van Dijk. “We krijgen het advies het Nederlandse karakter sterker neer te zetten in Europa. Toch moeten we de eigenheid van de studie van het Nederlands marginaliseren en het als mondiaal presenteren om studenten te winnen,” vult Jensen aan. Van Dijk schetst de absurde situatie: “Ik geef mijn vakken nu Engelse namen met het woord mondiaal erin, terwijl ik gewoon Nederlandse auteurs lees.”

De academische prioriteiten liggen dan ook niet juist. “Internationaal publiceren weegt academisch zwaar door, maar hoeveel mensen gaan onze stukken in zo'n Engels blad lezen? Een tiental? Kan ik dan niet beter in zalen gaan verkondigen hoe mooi Nederlandse literatuur is?” klaagt Jensen. Wat was dat weer van Elschot en praktische bezwaren?

Menu v/d week 4 - 9/5/2015

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Bagnat met kip en zuiderse groenten (A1+A2)	€ 5.90
Bami goreng met spiegelei	€ 5.40
Groentenrisotto met quornbereiding	€ 4.20
Kaaskroketten met wortelen en champignons	€ 3.20
Koninginnenhapje (A3)	€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot (A3, enkel 's middags)	€ 4.20
Spaghetti bolognaise veggie groot (A3, enkel 's middags)	€ 4.20

dinsdag

BBQ met Thaise kalkoenpies, spek en chipolata (A1+A2) NIEUW!	€ 5.90
Lunch BBQ (de Moete in plaats van Alma 3) NIEUW!	€ 5.90
Koninginnenhapje (A1+A2 & A3 's avonds)	€ 4.20
Marokkaanse omelet met couscous	€ 5.40
Vleesballetjes in pepersaus en boontjes	€ 3.20
Kipfilet met honingsaus en jonge wortelen (A3)	€ 5.40
Spaghetti bolognaise groot (A3, enkel 's middags)	€ 4.20

woensdag

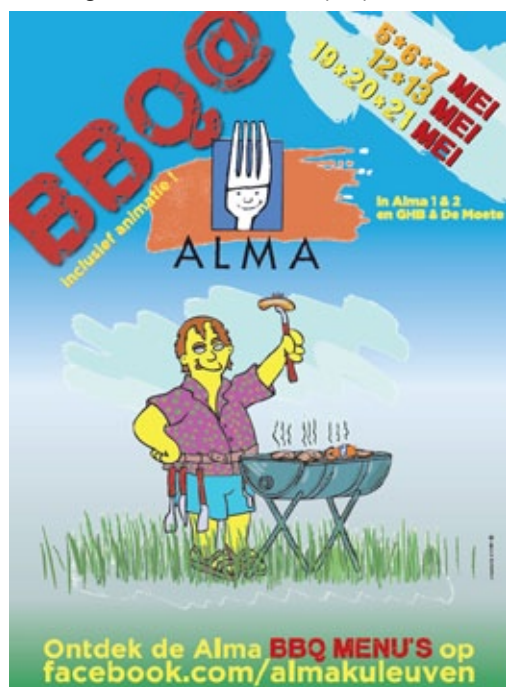
BBQ Vegetarisch, met sojaburger en groentenspies NIEUW!	€ 4.20
A1+A2:	€ 4.20
Lunch BBQ (in de Moete in plaats van Alma 3) NIEUW!	€ 4.20
Loempia met zoetzure chilisaus en Oosterse rijst (met rozijnen)	€ 4.20
Rundsstoofvlees met bier Bras lefort	€ 5.90
Spaghetti bolognaise groot (A1+A3)	€ 4.20
Spaghetti bolognaise klein (A1+A2)	€ 3.20
Koninginnenhapje (A3, enkel avondmenu)	€ 4.20
Worteltaart met slaatje (A3)	€ 5.40

donderdag

BBQ met kippenbout, worst en couscous (A1+A2) NIEUW!	€ 4.20
Lunch BBQ (in de Moete in plaats van Alma 3) NIEUW!	€ 4.20
Chili sin carne met saffraanrijst	€ 5.40
Fish stick met rauwkost (A1+A2)	€ 3.20
Rundsbrochette met Provençalse saus en slaatje	€ 5.90
Koninginnenhapje (A3, enkel avondmenu)	€ 4.20
Pollakhaasje (vis) met hollandaise saus en broccoli (A3)	€ 3.20
Spaghetti bolognaise groot (A3, enkel 's middags)	€ 4.20

vrijdag

Baconburger met champignonsaus en lente groentenkrans	€ 3.20
Enchilada met quorn (gevulde tortilla)	€ 5.90
Gepaneerde pladijs met botersaus en krieltjes met peterselie	€ 5.40
Koninginnenhapje (A1+A3)	€ 4.20
Capellini Carbonara groot (A2)	€ 4.20

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

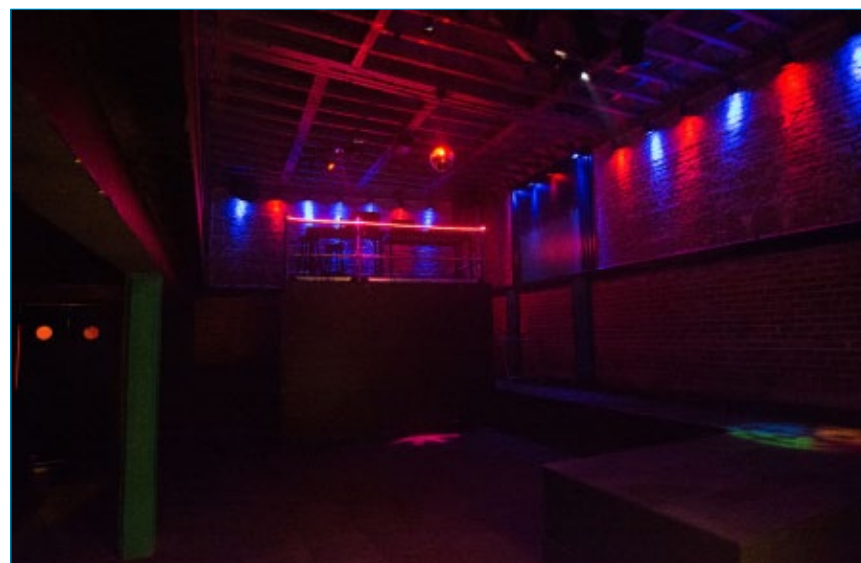

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde
academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het
vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Internationale onduidelijkheid over lengte van Poetin's penis

Geneeskunde: Niet alle stageplaatsen zijn even gegeerd

Nieuwe oogtest voor Emoji-generatie

Veto's wekelijkse
DISCALCULIE SUDOKU

8		4	6	π	7
				4	
	-1			6	5
5	9		3	7	8
@			7	F	
	4	8	2	1	3
	5	2		é	9
		1	7		
3	👤	9	2		5

Waar elke oplossing juist is! Goed gedaan!

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 23
Maandag 4 mei 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "Obi-wan Kenobi" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam "Dagobert Duck" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot "Bill Gates" De Boeck, Catherine "Een grote zak geld" Hechter, Yentl "Ernest De Clerck" Cooreman, Karel "Bernard Tilleman" Peeters, Jasper "Dirk De Geest" Van Loy, Karolien "Karel Peeters" Wilmots

Schrijvers:
Jeroen "Mark Peeters" Baert, Thomas "Roderik De Turck" Cliquet, Lucas "Fernand Huts" De Jong, Roderik "Herman Brusselmans" De Turck, Paul-Emmanuel "Krachtig leiderschap,

degelijk personeelsbeleid: Sauron" Demeyere, Simon "Sociaal incapabele Michel" Grymonprez, Caroline "Marc De Bel" Hermans, Pjotr "Karl Marx" Hubin, Thijs "Mijn mama" Keersmaekers, Mika "François De Keersmaeker" Peeters, Hanne "Homeros" Van Espen, Heidi "Albus Perkamentus" Van Rompuy, Anke "De lach van Jasper Van Loy" Van Roy, Lore "Lydia Protut" Verschakelen, Niko "Zo lang het geen vrouw is - one of the twelve angry men!" Wuyts

Fotografen:
Daisy "Louis Van Gaal" Callari, Kalina "Henri Cartier-Bresson" De Blauwe, Kwong "De geest van Hugo Claus" Gueng To, Simon "Mijn hond" Leclercq, Vincent "Zo lang hij maar knap, jong en Aziatisch is" Peeters, Sarah "Bono" Van Hecke, Annemie "Daniël Lips - alles Alma!" Vermeulen

Tekenaars:
Jeroen Baert, Karolien "The people" Favoreel, Quinn "Tom Lanoye" Vermeersch

Dtp:
Sam Rijnders, Korneel De Schamp

Eindredactie:
Yentl Cooreman, Margot De Boeck, Lucas De Jong, Korneel De Schamp, Roderik De Turck, Catherine Hechter, Hanne Van Espen, Jasper Van Loy

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-

Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
Schrijf elf euro over op rekeningnummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, wie moet decaan van de faculteit Letteren worden?) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?
Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaild worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Dirk De Wachter

“Ik wil de advocaat van de stemlozen in deze leukigheidstijd zijn”

Met zijn lange manen, indringende blik en bevlogen woorden is het etiket snel gekleefd. Dirk De Wachter is de rockster van de Vlaamse psychiatrie. Al drie jaar grijpt zijn 'Borderline times' de tijdgeest bij de keel.

SAM RIJNDERS EN
RODERIK DE TURCK

We ontmoeten De Wachter in zijn bureau in het Universitair Psychiatrisch Centrum in Kortenberg. Daar ontving hij steeds meer patiënten. Daar kwam *Borderline times* ter wereld.

Een epidemie van depressies en andere psychiatrische patiënten deed u naar de pen grijpen.

Dirk De Wachter: «Meer en meer mensen kunnen niet mee. Een op vier kampt op een bepaald moment in z'n leven met een depressie. Vandaag zitten 110.000 Belgen thuis omdat ze langdurig werkonbekwaam zijn omwille van psychiatrische redenen.»

«Niet alleen zij, maar de hele maatschappij lijdt daaronder. Toch stellen we ons nauwelijks fundamentele vragen. We willen hen vooral zo snel mogelijk oplappen en "activeren". In deze succesmaatschappij zou iedereen gelukkig en alles fantastisch zijn. Elk moment is *party time*. Waarom vallen er dan zoveel mensen uit de boot? Waarom horen we ze niet? Op Facebook is dat laatste zeer letterlijk: je kan niets 'niet leuk vinden'. Als psychiater wil ik de advocaat van de stemlozen in deze leukigheidstijd zijn.»

U zoekt naar fundamentele oorzaken, maar zijn veel diagnoses niet ongegrond? Wat onze samenleving "normaal" noemt, wordt steeds enger. Rouw of liefdesverdriet worden al te gauw depressie.

De Wachter: «Jullie hebben duidelijk al veel van mijn werk gelezen. (*lacht*) Maar we mogen niet cynisch worden. Soms klinkt het: "Die mensen mankeren eigenlijk niets. Men smijt met diagnoses, waarna ze op hun luie krent zitten en profiteren." Dat is een gevaarlijke analyse.»

«Wie met z'n ouders of lief in de knoop zit, kan niet op Facebook terecht, maar belandt in de professionele hulpverlening. We moeten niet alleen daar, maar ook binnen vriendschappen en families zorgen voor wie achterblijft.»

«Ook het studentenleven verkrumelt. De universiteit moet initiatieven als *Mindmates* (waarmee de KU Leuven studenten wil aanmoedigen om over problemen te praten, red.)

Foto Karolien Wilmoets

nemen, want vanzelf gaat het niet meer. Aan mijn faculteit (*de faculteit Geneeskunde, red.*) kiezen mensen al heel jong voor hun carrière. Ik heb niets tegen goede studenten die goede punten willen, maar het gemeenschapsleven verdwijnt. Er blijven alleen wauw-achtige piekmomenten over. Fijn voor wie zich goed voelt, maar de rest loopt verloren.»

Brave studenten

We worden om onze oren geslagen met cumulatieve studie-efficiëntie en quadrimestersystemen. Dan rest er nauwelijks tijd voor sociaal engagement.

De Wachter: «Dat is een heel groot probleem en ik sta aan jullie kant. Wij (*professoren, red.*) hebben publicatiedruk, jullie hebben onderscheidingsdruk. Gelukkig heeft onze rector (*Rik Torfs, red.*) daar oren naar.»

«Maar de druk komt niet alleen van bovenaf. Het is niet louter 'het systeem'. Jongeren zijn ambitieus. Op hun twintigste maken ze zich al zorgen om pensioensparen, een hypotheek en de grootte van hun auto en zwembad. Natuurlijk maak ik er een karikatuur van, maar wij zijn "het systeem".»

Zijn jongeren niet gewoon kinderen van een cultuur waar succes en mislukking hun eigen verantwoordelijkheid zijn?

De Wachter: «De samenleving vergeet inderdaad hoeveel *chance* iemand met succes heeft. Meestal had die gewoon het juiste idee op het juiste moment. Dat je slim bent, is niet jouw verdienste. Het is een geschenk van de natuur. Je moet hard werken,

maar je moet ook de *chance* hebben. En als iemand faalt, dan gaan we verbreinen en psychiatriseren. Dan moet er wel wat mis met je zijn.»

«Toch vind ik dat studenten veel te braaf en te dociel zijn. Ik ben te jong om *soixante-huitard* te zijn, maar waar is jullie kritische zin?»

Facebook domineert het internet en ons sociaal leven. Wegen enkele kritische geesten op tegen zo'n conformerende kracht?

De Wachter: «Alessandro Baricco (*Italiaans schrijver, red.*) heeft het daarover in zijn werk *I barbari*. Volgens hem moeten we stoppen met

“Ik ben zo blij dat jullie hier zijn, want ik begin zelf oud te worden”

jammeren over hoe sociale media het menselijk contact kapot maken. We moeten nieuwe media gebruiken om te verbinden. Vakantiefoto's kunnen heel fijn zijn, maar laat ons daar ook aan maatschappijkritiek doen en tegen schenen schoppen.»

Hoeveel maatschappijkritiek past er in 140 tekens? Baricco zelf

heeft 224 pagina's nodig voor zijn gedachtegoed.

De Wachter: «Akkoord, in dat geval zijn nieuwe media slechts een aanzet. Ook de laatste pagina van *Veto* is veel te weinig. Maar je mag niet cynisch worden. Dan is alles dood.»

Onze cultuur ademt tegenwoordig ironie en cynisme.

De Wachter: «Cynisme dreigt bij de jongere generaties de bovenhand te nemen. Daarom schreef ik ook een boek over liefde. (*Liefde, een onmogelijk verlangen, red.*) Een niet-ironisch boek, want ironie is inderdaad de ziekte van onze tijd. Ik begrijp dat ergens wel. Het is een overlevingsmechanisme in een tijd die kwetsbaarheid genadeloos afstraft, maar tegelijkertijd duwt ironie die kwetsbaarheid in een patiëntenpositie.»

Bart Peeters achterna

Misschien zit de tijdgeest gewoon tegen. Even doorbijten en dan komen we er wel.

De Wachter: «Ja, maar ik wil die verandering duwen. Ik heet De Wachter, maar ik wil niet wachten. Anders dendert de wereld zelfgenoegzaam voort tot het vastloopt. Dan zitten de restaurants vol, maar ook de psychiatrische ziekenhuizen. Laat ons nu het nog goed gaat een jonge generatie mobiliseren. Het is haar opdracht om kritisch te kijken. Een studentenblad als *Veto* is daarvan het perfecte voorbeeld.»

«Mijn opdracht? Jullie waarschuwen. Daarom spreek ik in

zowat elk cultureel centrum van het land, Bart Peeters achterna.»

Hoeveel culturele centra u ook afdweilt, er lijkt weinig te bewegen.

De Wachter: «Dat frustreert mij, maar ook Paul Verhaeghe (*Gents psycholoog en auteur van Identiteit, ook een bestseller over hetzelfde thema, red.*). Wij worden opgevoerd als interessant en boeiend, maar de *fond* van het systeem blijft dezelfde.»

«Ik weiger echter een cultuurpessimist te worden. Er beweegt wel degelijk wat. Het doet mij dan ook veel plezier dat jullie hier zijn. Toen ik *Borderline times* schreef, dacht ik dat enkel oude professoren mij zouden lezen. Maar ook jonge mensen kennen het boek. Sommigen vinden dat ik overdrijf, anderen dat ik niet radicaal genoeg ben. Maar de ideeën leven.»

«Er zullen altijd twee onderstromen in de mens zijn. Een solidaire, verbindende onderstroom en een egocentrische, destructieve onderstroom. Het is de taak van intellectueel gevormde mensen om de onderstroom naar de goede kant te duwen. Meer kunnen we niet doen. Ik kan alleen maar Stéphane Hessel (*voormalig Frans verzetsstrijder, nu andersglobalist en auteur, red.*) aanhalen. *Indigniez-vous! Engagez-vous!* Ik ben zo blij dat jullie hier zijn, want ik begin zelf oud te worden.»